

RANCANGAN MALAYSIA KETUJUH

(RMT)

1996-2000

Isi Kandungan

BAB 1: MATLAMAT DAN RANGKA DASAR.....	7
I. PENDAHULUAN.....	7
II. KE ARAH AGENDA DASAR UNTUK MENGHADAPI CABARAN MASA HADAPAN	9
III. TERAS PEMBANGUNAN RANCANGAN MALAYSIA KETUJUH	15
IV. PENUTUP	34
BAB 2: PRESTASI DAN PROSPEK EKONOMI MAKRO.....	35
I. PENDAHULUAN.....	35
II. PENILAIAN PRESTASI EKONOMI MAKRO	36
III. RANGKA EKONOMI MAKRO RANCANGAN MALAYSIA KETUJUH.....	44
IV. PENUTUP	56
BAB 3: PENGURANGAN KEMISKINAN, PENYUSUNAN SEMULA MASYARAKAT DAN PENGAGIHAN PENDAPATAN	58
I. PENDAHULUAN.....	58
II. KEMAJUAN, 1991-1995.....	59
III. PROSPEK, 1996-2000	72
IV. PENUTUP	79
BAB 4: KEPENDUDUKAN, GUNATENAGA DAN PEMBANGUNAN TENAGA MANUSIA 80	
I. PENDAHULUAN.....	80
II. KEMAJUAN, 1991-95	80
III. PROSPEK, 1996-2000	92
IV. PENUTUP	104
BAB 5: PEMBANGUNAN WILAYAH.....	105
I. PENDAHULUAN.....	105
II. KEMAJUAN, 1991-95	106
III. PROSPEK, 1996-2000	120
IV. PENUTUP	129
BAB 6: PROGRAM SEKTOR AWAM DAN PEMBIAYAAN	130

I.	PENDAHULUAN	130
II.	KEMAJUAN, 1991-95	131
III.	PROGRAM DAN PEMBIAYAAN, 1996-2000.....	138
IV.	PENUTUP	145
BAB 7 :	PENSWASTAAN.....	146
I.	PENDAHULUAN	146
II.	KEMAJUAN, 1991-95	147
III.	PROSPEK, 1996-2000	156
IV.	PENUTUP	161
BAB 8 :	PEMBANGUNAN PERTANIAN	162
I.	PENDAHULUAN	162
II.	KEMAJUAN, 1991-95	163
III.	PROSPEK, 1996-2000	174
IV.	PERUNTUKAN.....	186
V.	PENUTUP	187
BAB 9 :	PEMBANGUNAN PERINDUSTRIAN.....	188
I.	PENDAHULUAN	188
II.	KEMAJUAN, 1991-95	189
III.	PROSPEK, 1996-2000	201
IV.	PERUNTUKAN.....	215
V.	PENUTUP	215
BAB 10 :	PENDIDIKAN DAN LATIHAN.....	216
I.	PENDAHULUAN	216
II.	KEMAJUAN, 1991-95	216
III.	PROSPEK, 1996-2000	229
IV.	PERUNTUKAN.....	245
V.	PENUTUP	245
BAB 11 :	INFRASTRUKTUR DAN KEMUDAHAN AWAM	246
I.	PENDAHULUAN	246

II.	KEMAJUAN, 1991-95	246
III.	PROSPEK, 1996-2000	259
IV.	PERUNTUKAN.....	275
V.	PENUTUP	275
BAB 12 :	TENAGA.....	276
I.	PENDAHULUAN	276
II.	KEMAJUAN, 1991-95	277
III.	PROSPEK, 1996-2000	287
IV.	PERUNTUKAN.....	296
V.	PENUTUP	296
BAB 13 :	SAINS DAN TEKNOLOGI.....	297
I.	PENDAHULUAN	297
II.	KEMAJUAN, 1991-95	297
III.	PROSPEK, 1996-2000	307
IV.	PERUNTUKAN.....	319
V.	PENUTUP	320
BAB 14 :	TEKNOLOGI MAKLUMAT	321
I.	PENDAHULUAN	321
II.	KEMAJUAN, 1991-95	322
III.	PROSPEK, 1996-2000	327
IV.	PERUNTUKAN.....	334
V.	PENUTUP	335
BAB 15 :	KEWANGAN	336
I.	PENDAHULUAN	336
II.	KEMAJUAN, 1991-95	336
III.	PROSPEK, 1996-2000	352
IV.	PERUNTUKAN.....	360
V.	PENUTUP	360
BAB 16 :	PELANCONGAN DAN PERDAGANGAN PENGEDARAN.....	361

I.	PENDAHULUAN	361
II.	KEMAJUAN, 1991-95	361
III.	PROSPEK, 1996-2000	372
IV.	PERUNTUKAN.....	382
V.	PENUTUP	382
BAB 17 :	KESIHATAN	383
I.	PENDAHULUAN	383
II.	KEMAJUAN, 1991-95	383
III.	PROSPEK, 1996-2000	392
IV.	PERUNTUKAN.....	399
V.	PENUTUP	399
BAB 18 :	PERUMAHAN DAN PERKHIDMATAN SOSIAL YANG LAIN	400
I.	PENDAHULUAN	400
II.	KEMAJUAN, 1991-95	401
III.	PROSPEK, 1996-2000	416
IV.	PERUNTUKAN.....	427
V.	PENUTUP	427
BAB 19 :	ALAM SEKITAR DAN PENGURUSAN MAMPAN SUMBER ASLI.....	428
I.	PENDAHULUAN	428
II.	KEMAJUAN, 1991-95	428
III.	PROSPEK, 1996-2000	440
IV.	PENUTUP	451
BAB 20 :	WANITA DALAM PEMBANGUNAN	453
I.	PENDAHULUAN	453
II.	KEMAJUAN, 1991-95	453
III.	PROSPEK, 1996-2000	459
IV.	PENUTUP	464
BAB 21 :	BELIA DALAM PEMBANGUNAN.....	465
I.	PENDAHULUAN	465

II.	KEMAJUAN, 1991-95	465
III.	PROSPEK, 1996-2000	473
IV.	PERUNTUKAN.....	480
V.	PENUTUP	480
BAB 22 :	PEMBANGUNAN MENERUSI KERJASAMA ANTARABANGSA	481
I.	PENDAHULUAN	481
II.	KEMAJUAN, 1991-95	482
III.	PROSPEK, 1996-2000	494
IV.	PENUTUP	499
BAB 23 :	PEMBAHARUAN PENTADBIRAN UNTUK PEMBANGUNAN.....	501
I.	PENDAHULUAN	501
II.	KEMAJUAN, 1991-95	501
III.	PROSPEK, 1996-2000	518
IV.	PENUTUP	523
BAB 24 :	GLOSARI AKRONIM	525

BAB 1: MATLAMAT DAN RANGKA DASAR

I. PENDAHULUAN

1.01 Dengan pelancaran Rancangan Malaysia Ketujuh (RMT), 1996-2000, ekonomi Malaysia akan memasuki fasa kedua Rangka Rancangan Jangka Panjang Kedua (RRJP2), 1991-2000. Tempoh separuh pertama RRJP2, dari beberapa segi, merupakan satu jangkamasa penting apabila negara telah mencapai kemajuan yang pesat. Pertumbuhan Keluaran Dalam Negeri Kasar (KDNK) dalam tempoh Rancangan Malaysia Keenam (RME), 1991-95 jauh mengatasi sasaran Rancangan. Tahun terakhir RME itu sendiri merupakan tahun kelapan berturut-turut ekonomi negara mencapai pertumbuhan pesat, menjadikannya tempoh pertumbuhan paling rancak dan terpanjang yang pernah dinikmati sehingga kini. Lebih penting lagi kadar pertumbuhan yang tinggi tersebut dicapai dalam suasana harga yang secara relatifnya stabil. Dengan asas yang kukuh menjadi landasan perkembangan pesat ekonomi sedia ada disertai suasana sosial dan politik yang teguh, negara bersedia melangkah ke fasa kedua pembangunan di bawah RRJP2 dengan kemampuan yang lebih tinggi untuk menghadapi cabaran semasa. Ianya juga menyediakan landasan bagi Kerajaan mempercepatkan pencapaian objektif pertumbuhan seimbang sebagaimana yang termaktub di bawah Dasar Pembangunan Nasional (DPN) dengan matlamat utama mewujudkan sebuah masyarakat yang lebih adil dan bersatu padu.

1.02 Sungguhpun demikian, perkembangan pesat ini telah menimbulkan cabaran baru di dalam pengurusan ekonomi. Cabaran tersebut adalah berkaitan dengan masalah dan kekangan yang lazimnya berhubungkait dengan ekonomi yang berkembang pesat secara berpanjangan terutamanya ekonomi yang sampai ke tahap penggunaan kapasiti maksimum dan gunatenaga penuh serta menghadapi masalah imbalan akaun luar negara. Walau bagaimanapun, Kerajaan telah menyambut cabaran tersebut dengan penggubalan dasar dan strategi pengurusan ekonomi makro yang kukuh bertujuan menyediakan suasana yang memberangsangkan pertumbuhan mampan dalam jangka sederhana dan panjang.

1.03 Dengan bermulanya RMT, teras dasar pembangunan negara bukan sahaja menekankan kepentingan mengekalkan pertumbuhan yang tinggi supaya matlamat menjadi negara maju sepenuhnya sebagaimana yang termaktub dalam Wawasan 2020 dapat dicapai, malah aspek pembangunan yang lain seperti keadilan sosial, kualiti hidup dan kestabilan politik dengan nilai sosial dan kerohanian yang positif turut diberi penekanan. Pendekatan pembangunan yang menyeluruh ini telah menjadi tonggak usaha pembangunan negara. Sungguhpun tumpuan ke atas isu ekonomi adalah penting, usaha pembangunan mestilah melangkaui lebih daripada lingkungan dimensi ekonomi semata-mata supaya merangkumi juga aspek

kerohanian bagi mewujudkan masyarakat yang teguh dan bersatu padu dengan nilai kekeluargaan yang kukuh, disiplin diri yang tinggi serta menghayati seni dan budaya.

1.04 Mengekalkan keharmonian antara aspek kebendaan dan kerohanian dalam pembangunan adalah penting. Pembangunan kebendaan semata-mata dengan mengorbankan keperluan kerohanian ataupun pemahaman agama yang ekstrim akan menjejaskan pembangunan masyarakat Malaysia. Nilai sejagat yang wujud dalam agama Islam seperti amanah, kesederhanaan, sifat bertanggungjawab, ikhlas, rajin, dedikasi dan disiplin yang juga terdapat dalam kepercayaan lain merupakan kunci ke arah meningkatkan lagi kedamaian dan kemakmuran negara ini. Kediaan untuk menggunakan sepenuhnya kemajuan ilmu pengetahuan terutamanya pengetahuan saintifik yang merupakan satu lagi aspek yang ditekankan dalam agama Islam, adalah perlu bagi pembangunan negara yang pesat pada masa hadapan.

1.05 Cabaran daripada pembangunan yang pesat dan peralihan sosio-ekonomi yang cepat akan menimbulkan tekanan kepada individu, keluarga dan masyarakat. Kepelbagaian sosio-budaya negara ini yang unik boleh dijadikan salah satu aset yang berharga kepada negara. Penerapan nilai moral, etika, budaya dan kerohanian yang kukuh akan menyediakan asas yang kuat bagi menghadapi gangguan dan tekanan. Pendidikan moral dan agama perlu disusun semula bagi menghadapi cabaran yang wujud pada masa hadapan. Usaha yang lebih giat akan dilakukan untuk menerapkan nilai agama yang kukuh bagi mencegah menularnya gejala sosial yang negatif dalam masyarakat Malaysia.

II. KE ARAH AGENDA DASAR UNTUK MENGHADAPI CABARAN MASA HADAPAN

1.06 Sepanjang tempoh dua setengah dekad semenjak tahun 1970, Malaysia telah mencapai kemajuan yang membanggakan dari segi pertumbuhan ekonomi serta dapat memenuhi objektif sosialnya. Negara telah berjaya mengekalkan kepesatan pembangunan dengan KDNK berkembang pada kadar purata sebanyak 6.7 peratus setahun dalam tempoh Dasar Ekonomi Baru (DEB), 1971-90 dan 8.7 peratus dalam tempoh RME. Dalam tempoh lapan tahun semenjak tahun 1988, prestasi ekonomi adalah sangat memberangsangkan dengan mengekalkan pertumbuhan tinggi sebanyak 8.9 peratus setahun. Pertumbuhan ekonomi dalam suasana inflasi yang secara relatifnya rendah, sesungguhnya merupakan satu pencapaian yang membanggakan. Seiring dengan perkembangan yang memberangsangkan ini, kemajuan pesat dalam usaha pengurangan kemiskinan dan penyusunan semula masyarakat serta peningkatan taraf hidup semua rakyat Malaysia telah juga dicapai. Pendapatan per kapita pada nilai nominal telah meningkat daripada RM1,106 pada tahun 1970 kepada RM9,786 pada tahun 1995. Peningkatan pendapatan per kapita yang diukur pada nilai kuasa beli perbandingan adalah lebih ketara iaitu meningkat daripada US\$978 pada tahun 1970 kepada US\$9,470 pada tahun 1995.

1.07 Pertumbuhan ekonomi yang tinggi dalam tempoh tersebut telah disertai dengan peralihan struktur yang ketara dalam ekonomi Malaysia yang menghasilkan perubahan secara beransur-ansur daripada bergantung sebahagian besarnya kepada pengeluaran dan eksport komoditi utama kepada ekonomi perindustrian yang lebih moden. Sektor pembuatan kini menyumbang kira-kira satu pertiga daripada KDNK dan lebih tiga perempat daripada eksport barangan. Perkembangan pesat sektor pembuatan juga telah disertai dengan pelbagaian keluaran dan eksport yang lebih banyak. Pencapaian ini adalah hasil kejayaan pelaksanaan program perindustrian negara. Dasar penggantian import yang diamalkan dalam tahun 1960an telah diubah kepada pelaksanaan strategi berorientasikan eksport dalam tahun 1970an. Penggubalan Pelan Induk Perindustrian pada tahun 1985 telah menyediakan rangka tindakan bagi mempercepatkan pembangunan perindustrian. Strategi yang digunakan dalam Pelan tersebut telah mengubah dengan cepatnya sektor perindustrian kepada sektor yang mempunyai asas yang lebih luas dan semakin canggih. Tempoh tersebut juga menyaksikan pembentukan industri berat dalam industri berasaskan bukan sumber seperti industri petrokimia, automobil serta besi dan keluli manakala industri tradisi iaitu elektronik dan jentera elektrik serta industri pakaian terus berkembang pesat. Pada masa yang sama industri berasaskan sumber seperti oleokimia, pemprosesan makanan dan industri berasaskan kayu juga mengalami pertumbuhan pesat. Ekonomi kini memasuki satu lagi fasa perindustrian yang menekankan dan memerlukan industri yang lebih berintensif modal, berteknologi tinggi dan berasaskan pengetahuan.

1.08 Peranan sektor swasta yang semakin meningkat sebagai penggerak pertumbuhan telah menjadi ketara semenjak pertengahan tahun 1980an jika dibandingkan dengan tahun 1970an dan awal 1980an, apabila sektor awam terlibat secara aktif dalam aktiviti ekonomi terutamanya melalui pelaburan dalam sejumlah besar perusahaan awam. Menyedari bahawa pertumbuhan yang diterajui oleh sektor swasta akan membawa kepada kejayaan ekonomi ke tahap yang lebih tinggi, Kerajaan telah memberi kepercayaan kepada inisiatif sektor swasta untuk memainkan peranan yang lebih besar bukan sahaja dari segi menjana pertumbuhan tetapi juga menyumbang ke arah pencapaian objektif pertumbuhan dengan pengagihan yang saksama.

1.09 Bagi membantu pertumbuhan sektor swasta, Kerajaan telah memperkenalkan konsep Persyarikatan Malaysia pada tahun 1983 dengan tujuan memupuk kerjasama yang lebih erat di antara sektor awam dan swasta. Selaras dengan konsep tersebut, Kerajaan telah melonggarkan lagi peraturan, memudahkan tatacara pentadbiran serta menyediakan insentif yang lebih baik dan kesemuanya ini telah memperkukuhkan sumbangan sektor swasta kepada pertumbuhan ekonomi. Melalui dasar penswastaan, sektor swasta telah dapat menyertai aktiviti ekonomi terutamanya dalam pembangunan infrastruktur yang suatu masa dahulu dikuasai oleh sektor awam serta dalam peluang baru yang dapat memupuk pembangunan perusahaan swasta yang berdaya maju secara berterusan.

1.10 Langkah penyesuaian yang diambil oleh Kerajaan semenjak tahun 1983 untuk memperkukuhkan kewangan sektor awam telah menghasilkan kedudukan belanjawan negara yang lebih baik. Pencapaian belanjawan berimbang semenjak tahun 1993 mencerminkan kejayaan pengurusan kewangan sektor awam dan membuktikan komitmen Kerajaan yang bersungguh-sungguh untuk memperkukuh serta mengamalkan dasar fiskal berhemat dengan tujuan mengawal tekanan permintaan yang berlebihan dan memastikan pertumbuhan ekonomi yang mampan. Kejayaan ini lebih membanggakan memandangkan usaha Kerajaan yang berterusan ke arah reformasi dan mempermudah sistem percukaian untuk meningkatkan daya saingan sektor swasta dan menjadikan Malaysia pusat pelaburan yang lebih menarik. Usaha tersebut meliputi penghapusan serta pengurangan cukai termasuk cukai pendapatan korporat dan individu.

1.11 Pengurusan kewangan yang berhemat telah dilengkapi dengan dasar kewangan yang ketat yang telah dilaksanakan oleh Bank Negara semenjak tahun 1989. Pelaksanaan dasar kewangan adalah tertumpu kepada pengurusan kecairan di dalam lingkungan yang berpatutan serta memastikan kestabilan kadar tukaran asing bagi meneruskan pertumbuhan keluaran yang mampan. Walau bagaimanapun, dasar kewangan yang ketat telah meningkatkan perbezaan kadar faedah dengan Malaysia mencatatkan kadar faedah yang lebih tinggi daripada kebanyakan negara lain. Ini telah membawa kepada kemasukan modal asing yang besar pada akhir tahun 1993

dan awal tahun 1994 untuk mengambil peluang daripada perbezaan kadar faedah. Berbeza dengan kemasukan modal jangka panjang yang telah memberi manfaat kepada negara kerana pelaburan telah menambah kapasiti yang produktif, dana jangka pendek pada umumnya bersifat tidak menentu dan berpotensi mewujudkan ketidakstabilan dalam ekonomi yang boleh menggugat dasar kewangan negara yang sehingga kini berjaya mengurangkan tekanan inflasi. Dengan demikian kemasukan dana jangka pendek telah menyebabkan dasar kewangan menjadi lebih sukar untuk diurus yang memerlukan dimensi baru dalam pengurusan kewangan negara. Selain daripada menggunakan instrumen tradisional, ianya juga memerlukan langkah baru untuk menguruskan pengaliran dana spekulatif dengan lebih bijak bagi mengurangkan kesannya terhadap kecairan, penawaran wang dan inflasi.

1.12 Perkembangan ekonomi yang pesat telah membawa kepada keadaan gunatenaga penuh dengan kadar pengangguran turun kepada 2.8 peratus pada tahun 1995. Pasaran buruh yang ketat telah meningkatkan tekanan terhadap paras upah dan jika tidak dibendung akan meninggikan paras harga keseluruhan dalam ekonomi. Di samping itu, tekanan upah yang berterusan yang tidak diiringi dengan kenaikan produktiviti akan meningkatkan kos menjalankan perniagaan serta menggugat daya saingan negara di peringkat antarabangsa. Sebagai langkah jangka pendek, Kerajaan telah membenarkan kemasukan buruh asing bagi sektor tertentu dalam ekonomi untuk mengurangkan masalah kekurangan buruh. Walau bagaimanapun, penyelesaian jangka panjang kepada masalah ini bergantung kepada penggunaan buruh secara lebih cekap dan produktif. Ini memerlukan pengurangan permintaan buruh melalui teknik dan proses penjimatan buruh. Dalam hubungan ini, negara perlu meningkatkan tahap pengeluaran daripada yang berintensif buruh dan proses pemasangan kepada yang lebih berintensif modal dan teknologi serta berasaskan pengetahuan.

1.13 Perubahan ke arah penggunaan automasi secara lebih meluas serta industri berintensif modal dan berasaskan pengetahuan telah membawa cabaran baru terutamanya kekurangan tenaga manusia mahir. Ianya memerlukan latihan dan latihan semula untuk meningkatkan keupayaan teknikal dan kemahiran tenaga kerja dalam negeri. Selain daripada meningkatkan penawaran buruh mahir melalui penubuhan institusi latihan sektor awam, Tabung Pembangunan Sumber Manusia (TPSM) telah ditubuhkan pada tahun 1992 untuk menggalakkan penglibatan sektor swasta memberikan latihan dan latihan semula. Tabung ini beserta dasar yang fleksibel terhadap pengambilan pekerja asing dalam pekerjaan profesional dan teknikal telah mewujudkan persekitaran yang membolehkan mobilisasi sumber manusia mahir bagi mengekalkan pertumbuhan ekonomi yang pesat. Latihan kemahiran yang lebih giat dan peningkatan dalam pendidikan tinggi adalah sangat penting dalam memenuhi permintaan tenaga profesional dan mahir pada masa hadapan.

1.14 Kejayaan mengawal inflasi ketika negara mengalami pertumbuhan yang pesat telah membolehkan negara terus mencatatkan kestabilan harga. Inflasi dapat dikawal pada tahap yang sangat rendah iaitu kurang daripada 4.0 peratus dalam tempoh 1975-94. Pada tahun 1995, inflasi hanya berkembang pada kadar 3.4 peratus. Dasar fiskal berhemat dan dasar kewangan yang ketat serta langkah pentadbiran telah dilaksanakan dengan jayanya terutama bagi tujuan mengawal peningkatan penggunaan, menggalak tabungan dan mengurangkan kekangan penawaran. Kerajaan akan terus mengamalkan dasar tersebut untuk memerangi tekanan dan jangkaan inflasi bagi memastikan kadar inflasi keseluruhan kekal pada tahap yang rendah. Sebagai matlamat jangka panjang, Kerajaan akan berusaha untuk mencapai inflasi sifar bagi barangan keperluan asas yang digunakan oleh golongan berpendapatan rendah.

1.15 Akaun semasa imbalan pembayaran Malaysia lazimnya mempunyai lebih dalam akaun dagangan tetapi mengalami defisit berterusan dalam akaun perkhidmatan. Sungguhpun demikian, pertumbuhan ekonomi yang kukuh yang sebahagian besarnya didorong oleh pelaburan menyebabkan kenaikan dalam import barangan modal dan perantaraan. Berikutan daripada itu, lebih akaun dagangan menjadi kecil di penghujung tempoh Rancangan. Pada masa yang sama, akaun perkhidmatan masih mengalami defisit, sebahagian besarnya disebabkan bayaran keluar bersih keuntungan dan dividen. Dengan itu, defisit akaun semasa imbalan pembayaran telah bertukar daripada lebih pada akhir tahun 1980an kepada defisit yang semakin besar dalam tempoh RME. Sebahagian besar daripada peningkatan defisit tersebut adalah disebabkan pertumbuhan pesat pelaburan yang seterusnya menyebabkan kenaikan import barangan modal dan perantaraan yang merupakan 85.3 peratus daripada jumlah import barangan. Dalam jangka sederhana, import barangan modal dan perantaraan akan meningkatkan kapasiti pengeluaran ekonomi negara. Di samping itu, kekukuhan imbalan luar negara perlu dilihat daripada cara defisit tersebut dibiayai. Kemasukan pelaburan langsung asing (FDI) jangka panjang adalah besar dan lebih daripada mencukupi untuk membiayai defisit akaun semasa sehingga imbalan asas sentiasa mengalami lebih. Dari segi imbalan sumber, kadar tabungan negara yang tinggi pada 32.5 peratus daripada Keluaran Negara Kasar (KNK) adalah lebih daripada mencukupi untuk membiayai pelaburan dalam negeri. Dengan itu negara kurang perlu membuat pinjaman yang besar daripada luar negara bagi membiayai pelaburan dalam negeri. Kadar tabungan negara yang tinggi adalah setanding dengan kebanyakan negara perindustrian baru malah lebih tinggi daripada kebanyakan negara maju.

1.16 Dari segi pengagihan pendapatan, perkembangan ekonomi telah menyediakan peluang yang lebih luas dan menjana sumber bagi mencapai matlamat pengagihan supaya semua golongan masyarakat menikmati peningkatan pendapatan. Walau bagaimanapun, oleh kerana pemilikan faktor dan juga kemahiran adalah berbeza, pertumbuhan ekonomi yang pesat telah membawa kepada sedikit peningkatan dalam ketidaksamaan pendapatan. Namun demikian, bilangan isirumah miskin terus

berkurangan manakala kadar kemiskinan golongan termiskin turun dengan banyaknya. Lebih penting lagi ialah kemunculan golongan berpendapatan pertengahan yang besar telah mencerminkan kejayaan dasar ekonomi dalam memastikan manfaat daripada pembangunan ekonomi telah diagihkan dengan lebih saksama. Pengagihan kekayaan dan kemakmuran yang lebih saksama telah menyumbang kepada kemajuan seterusnya dalam membentuk masyarakat yang harmoni, bertoleransi dan dinamik.

Cabaran Masa Hadapan

1.17 Perkembangan ekonomi yang pesat dan mampan semenjak tahun 1988 telah menyediakan asas yang kukuh bagi melaksanakan RMT. Cabaran baru yang timbul terutamanya berkaitan dengan pengurusan kejayaan ekonomi dan pembangunan nasional memerlukan penyesuaian ke atas dasar dan program yang sedia ada serta pelaksanaan pendekatan baru. DPN yang menjadi asas untuk mencapai perpaduan negara akan terus menyediakan rangka yang luas bagi pembangunan ke arah tahun 2000. Walau bagaimanapun, dasar yang khusus perlu disusun untuk menjadi satu agenda dasar ke arah mencapai matlamat dan sasaran yang ditetapkan dalam tempoh RMT. Cabaran utama yang akan dihadapi oleh negara pada masa hadapan termasuk:-

- o memusatkan transformasi ekonomi daripada pertumbuhan yang didorong oleh pelaburan kepada pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti dan kualiti melalui peningkatan kecekapan faktor buruh dan modal serta produktiviti faktor keseluruhan (TFP) dengan meningkatkan kemahiran, mendalamkan modal di samping memajukan pengurusan dan keusahawanan;

- o mempercepatkan peralihan kepada aktiviti yang mempunyai nilai ditambah yang lebih tinggi yang menjimatkan penggunaan buruh serta menggunakan proses pengeluaran berintensif modal dan teknologi yang mana memerlukan penyelarasan dasar dan program pembangunan sumber tenaga manusia dan teknologi serta usaha yang bersungguh-sungguh untuk meneroka bidang pembangunan yang baru;

- o menguruskan pertumbuhan yang kukuh dengan jayanya di samping mengekalkan kestabilan harga dan imbalan akaun luar negara bagi memastikan pencapaian pertumbuhan mampan dalam jangka sederhana dan panjang;

- o menggalakkan pendekatan global kepada perindustrian untuk membolehkan firma menceburi operasi berskala besar supaya manfaat daripada ekonomi bidangan dapat diperolehi melalui peningkatan kapasiti pengeluaran untuk dieksport ke pasaran dunia;

- o menggalakkan proses pengeluaran yang lebih bersepadu melalui pengukuhan rantaian antara industri, terutama dengan meningkatkan pengeluaran barangan

modal dan perantara terpilih untuk mengurangkan pergantungan terhadap import serta dikembangkan bagi pasaran eksport;

o meningkatkan daya saingan dalam menghadapi globalisasi yang lebih luas, kemajuan teknologi serta perubahan pilihan pasaran yang memerlukan negara memperkuat asas daya saingan, memperkukuhkan infrastruktur, memperluaskan jalinan global serta mengekalkan persekitaran yang sesuai bagi inisiatif sektor swasta;

o membangunkan sektor perkhidmatan yang moden, dinamik dan berorientasi terbuka bagi membolehkannya bukan sahaja menjadi pemangkin utama pertumbuhan tetapi juga berpotensi untuk dieksport dalam perdagangan antarabangsa;

o memperkukuhkan sains dan teknologi (S&T) dan meningkatkan penyelidikan dan pembangunan (P&P) untuk menggunakan sepenuhnya keupayaan teknologi negara serta memajukan teknologi maklumat (IT) bagi membolehkan negara beralih daripada hanya sebagai pengguna produk multimedia kepada pembekal dan pemaju IT;

o memastikan pembangunan mampan bukan sahaja melalui kesedaran yang lebih tinggi terhadap pemuliharaan alam sekitar tetapi juga menekankan pertimbangan yang bersepadu mengenai alam sekitar dalam proses pembangunan ekonomi dan sosial;

o menekankan usaha yang lebih gigih ke arah pengagihan pertambahan pendapatan dan kekayaan negara dengan saksama bertujuan mengekalkan kestabilan socio-ekonomi yang berterusan serta mempercepatkan penyusunan semula masyarakat; dan

o menangani masalah sosial yang semakin meningkat berikutan daripada pertumbuhan yang pesat bagi memastikan ianya tidak melemahkan moral dan etika masyarakat terutamanya di kalangan golongan muda dan generasi masa hadapan.

III. TERAS PEMBANGUNAN RANCANGAN MALAYSIA KETUJUH

1.18 Bagi menyokong dan mengekalkan proses pembangunan, Malaysia perlu menangani cabaran tersebut. Kerajaan akan terus berusaha mengekalkan kestabilan sosial dan politik serta pengurusan ekonomi yang cekap bertujuan menyediakan persekitaran yang baik bagi mencapai pertumbuhan dengan pengagihan yang saksama sejajar dengan matlamat DPN. Usaha mewujudkan ekonomi yang lebih seimbang, mempunyai asas yang luas, berdaya tahan dan berdaya saing di peringkat antarabangsa tetap penting bagi menyediakan asas yang lebih kukuh untuk mencapai pertumbuhan yang mampan terutamanya dalam proses peralihan ke arah sebuah negara maju menjelang tahun 2020.

1.19 Teras RMT adalah untuk meningkatkan pertumbuhan potensi keluaran, memesatkan peralihan struktur dan pembangunan yang seimbang. Dengan persaingan yang lebih besar daripada ekonomi yang baru muncul bagi mendapatkan sumber modal manakala buruh pula semakin berkurangan, tumpuan RMT adalah untuk mempercepatkan peningkatan produktiviti dan kecekapan terutamanya melalui inisiatif sektor swasta. Penekanan yang khusus akan diberi kepada usaha meningkatkan kemahiran, mendalamkan modal dan membangunkan teknologi. Aspek yang penting adalah meningkatkan kecekapan dan produktiviti penggunaan sumber yang akan memperkukuhkan daya saingan negara.

Kestabilan Ekonomi Makro

1.20 Dalam tempoh RMT, pengurusan ekonomi makro akan memberi tumpuan kepada mengekalkan pertumbuhan ekonomi yang tinggi dengan kestabilan bagi memudahkan pencapaian objektif sosio-ekonomi dalam konteks perkembangan ekonomi yang pesat. KDNK mengikut nilai sebenar dijangka tumbuh dengan pesat pada kadar purata 8.0 peratus setahun dengan kadar inflasi yang rendah. Usaha memerangi inflasi akan diteruskan melalui dasar fiskal dan kewangan yang bersesuaian serta langkah pentadbiran dan penyesuaian penawaran.

1.21 Agregat kewangan akan terus menjadi sasaran dasar kewangan jangka sederhana yang bertujuan mengurus kecairan dengan lebih berkesan. Sungguhpun pengurusan kewangan menjadi lebih rumit dengan meningkatnya mobiliti modal diperingkat antarabangsa, penyesuaian dasar yang bertepatan akan dilaksana bagi menghapuskan pengaruh ketidakstabilan tersebut. Kadar faedah akan dikekalkan pada paras yang dapat menggalak tabungan dan pelaburan. Pada masa yang sama, perhatian yang lebih akan ditumpukan kepada perbezaan kadar faedah untuk mengurangkan pengaliran masuk dana spekulatif. Faktor ketidakstabilan ini akan diambil kira dalam dasar tukaran asing terutamanya bertujuan menggalakkan pencapaian kadar tukaran yang stabil.

1.22 Dasar fiskal akan memperkukuhkan lagi dasar kewangan dalam usaha membendung tekanan harga. Penekanan terhadap perbelanjaan mengurus yang terkawal akan diteruskan selaras dengan dasar fiskal yang berhemat sementara perancangan pelaburan sektor awam akan mengambil kira kedudukan keseluruhan kewangan sektor awam, kedudukan imbangan pembayaran dan keupayaan untuk melaksanakan program pembangunan. Defisit belanjawan akan dibendung di tahap yang sewajarnya manakala penggunaan dana yang dipinjam akan diminimumkan. Disiplin kewangan ini akan mengurangkan lagi beban hutang negara serta pergantungan terhadap pembiayaan dari luar negara dan seterusnya mengelakkan kesan buruk daripada pergerakan kadar tukaran asing.

1.23 Sungguhpun pembiayaan pelaburan awam tidak merupakan satu masalah, namun untuk memenuhi keperluan pelaburan swasta yang besar dan pelbagai adalah merupakan satu cabaran. Jumlah pelaburan yang terlibat akan memerlukan instrumen pembiayaan yang baru, galakan tabungan yang lebih berkesan serta penggembleran sumber melalui pasaran modal dan sistem perbankan. Galakan tabungan yang tinggi akan membendung kenaikan harga dan ini akan melembatkan pertumbuhan penggunaan serta menggembler dana dalam negeri yang akan digunakan untuk membiayai pelaburan. Usaha untuk terus membangunkan pasaran modal yang dinamik dan inovatif akan meningkatkan penggembleran sumber bagi memenuhi keperluan dana yang semakin meningkat. Pembangunan seiring dalam pasaran ekuiti dan sekuriti hutang swasta akan menyediakan sumber yang diperlukan oleh sektor swasta bagi membiayai pelaburan termasuk bagi projek infrastruktur yang besar.

1.24 Usaha akan diambil untuk memperkukuhkan kedudukan imbangan keseluruhan imbangan pembayaran supaya dapat mengekalkan tahap rizab antarabangsa yang mencukupi. Seperti pada masa lalu, defisit akaun semasa dijangka dibiayai sepenuhnya oleh FDI yang baru serta melalui pelaburan semula. Asas ekonomi yang kukuh, kestabilan politik dan sosial serta pengluasan peluang perniagaan akan terus menarik pelabur asing. Peningkatan potensi pembangunan juga akan mendorong pelabur melabur semula keuntungan yang diperolehi. Lebih ramai pelabur Malaysia dijangka melabur ke luar negara untuk menjalin hubungan strategik dan membentuk rangkaian dengan rakan asing, meneroka pasaran luar negara, menggunakan input tempatan bagi usahaniaga ke luar negara dan mewujudkan struktur pengeluaran di peringkat antarabangsa. Oleh yang demikian, penglibatan aktif pelabur Malaysia dalam berbagai bidang pelaburan di luar negara akan digalakkan dalam bidang seperti perumahan, industri pembuatan, pemasangan kenderaan, minyak dan gas serta pembangunan infrastruktur. Pelabur Malaysia perlu mendapatkan dana bagi pelaburan tersebut daripada pasaran modal antarabangsa.

1.25 Pada masa yang sama, langkah tambahan akan diambil untuk memperbaiki kedudukan akaun semasa imbangan pembayaran. Memandangkan defisit yang tegar ini sebahagian besarnya berpunca daripada akaun perkhidmatan terutamanya

pengaliran keluar keuntungan, bayaran dividen dan faedah serta pembayaran tambang dan insurans yang tinggi, usaha yang lebih gigih akan diambil untuk mengatasi masalah ini. Galakan secara agresif bagi membangunkan perkhidmatan terpilih untuk dieksport seperti pendidikan, pelancongan, kesihatan dan perkhidmatan juruperunding akan membantu mengurangkan defisit dalam akaun perkhidmatan. Usaha akan diambil untuk mencapai integrasi pengeluaran yang lebih kukuh supaya negara mampu mengeluarkan barangan modal dan perantaraan yang akan mengurangkan defisit apabila penggunaan input tempatan meningkat pada masa hadapan. Namun demikian, disebabkan sifat struktur defisit ini, hasil daripada langkah yang diambil akan hanya dapat dilihat pada akhir tempoh Rancangan.

Pengurangan Kemiskinan dan Penyusunan Semula Masyarakat

1.26 Dalam tempoh RMT, usaha akan diteruskan untuk mengurangkan lagi kemiskinan dan ketidaksamaan pendapatan di antara kumpulan etnik dan kumpulan pendapatan serta wilayah. Jangkaan prestasi ekonomi yang lebih baik akan meningkatkan lagi keupayaan Kerajaan meneruskan falsafah asas pembangunan yang menekankan pertumbuhan dengan pengagihan yang saksama. Program pengagihan yang sedia ada akan diperbaiki dan diperteguh bagi meningkatkan keberkesanan usaha membentuk asas perpaduan nasional yang lebih kukuh.

1.27 Usaha akan ditumpukan untuk mengurangkan kadar kemiskinan ke tahap 5.5 peratus manakala kemiskinan di kalangan golongan termiskin akan dapat dibasmi sepenuhnya menjelang tahun 2000. Dalam hubungan ini, program membasmi kemiskinan termasuk Program Pembangunan Rakyat Termiskin (PPRT) akan ditumpukan kepada pengurangan kemiskinan di kawasan dan di kalangan kumpulan yang kadar kemiskinannya tinggi.

1.28 Dalam usaha meningkatkan Masyarakat Perdagangan dan Perindustrian Bumiputera (MPPB) yang lebih berdaya maju, usahawan Bumiputera digalakkan menceburi industri strategik seperti industri aerospace, automotif, jentera dan kejuruteraan, petrokimia dan telekomunikasi. Program secara berpakej seperti pembangunan vendor dan francais yang telah diperkenalkan dalam tempoh RME akan terus diperluaskan. Bagi meningkatkan lagi penyertaan usahawan Bumiputera dalam industri strategik, latihan khusus akan diberi untuk meningkatkan pengetahuan teknikal di samping mewujudkan semangat mencapai matlamat bersama di kalangan mereka. Usaha juga akan diambil untuk menggalakkan lebih banyak entiti sektor swasta termasuk syarikat multinasional (MNC) melibatkan diri sebagai syarikat tunjang atau pemberi francais.

1.29 Usaha akan terus diambil untuk menyusun semula corak gunatenaga supaya menggambarkan komposisi etnik penduduk negara. Perhatian khusus akan diberi untuk meningkatkan penawaran tenaga kerja Bumiputera dalam bidang profesional dan pengurusan melalui pendidikan dan latihan. Bumiputera akan disediakan dengan

lebih banyak kemudahan untuk membolehkan mereka memperolehi kemahiran yang sesuai, pendedahan serta pengalaman yang perlu seperti yang dikehendaki oleh sektor swasta.

1.30 Dalam usaha meningkatkan hak milik ekuiti, penyertaan dan penguasaan Bumiputera dalam sektor korporat, Bumiputera akan dilengkapi dengan kemahiran yang perlu untuk mengurus dan mentadbir harta dan kekayaan mereka secara berterusan. Individu, institusi dan agensi amanah Bumiputera akan digalakkan mengembangkan aktiviti mereka dan menerokai pasaran baru melalui hubungan perniagaan di luar negara dan mewujudkan lebih banyak peluang bagi syarikat kecil Bumiputera lain untuk menyertai aktiviti yang berkaitan. Di samping itu, usaha akan menjurus kepada peningkatan dan penggemblengan tabung Bumiputera dalam tabung amanah dan koperasi serta sumber yang berteraskan Islam seperti zakat, wakaf dan Baitulmal.

1.31 Dalam tempoh RMT, pendapatan isirumah dijangka meningkat selaras dengan jangkaan pertumbuhan KDNK mengikut nilai sebenar yang tinggi. Walau bagaimanapun, memandangkan wujudnya ketidaksamaan pendapatan yang semakin meluas di antara kumpulan etnik, kumpulan pendapatan dan di antara isirumah di bandar dan di luar bandar dalam tempoh RME, usaha akan terus diambil untuk memastikan kesan daripada ketidaksamaan tersebut akan diminimumkan. Kumpulan pendapatan pertengahan akan terus berkembang dan ini dijangka mengurangkan ketidaksamaan pendapatan di kalangan kumpulan pendapatan. Di samping itu, program dan projek pendidikan dan latihan, kesihatan dan kemudahan sosial yang lain serta aktiviti menjana pendapatan dijangka terus meningkatkan taraf hidup penduduk dalam kumpulan berpendapatan 40 peratus terendah.

1.32 Memandangkan kepesatan kadar pembandaran, Kerajaan akan mengambil langkah perlu untuk mengawal peningkatan bilangan golongan miskin di bandar. Sungguhpun kadar kemiskinan di kalangan kumpulan miskin dan termiskin telah berkurangan, bilangan isirumah miskin di kawasan bandar telah meningkat sedikit terutamanya berikutan daripada penakrifan semula kawasan bandar pada tahun 1991. Bagi mengurangkan bilangan golongan miskin di bandar, Kerajaan akan memberi keutamaan kepada projek yang boleh menjana pendapatan serta menyediakan kemudahan asas yang mencukupi termasuk perumahan kos rendah.

Pertumbuhan Yang Didorong Oleh Produktiviti

1.33 Pada masa lalu, pertumbuhan ekonomi Malaysia didorong terutamanya oleh input melalui pelaburan, dengan modal menyumbang hampir separuh daripada pertumbuhan potensi output. RMT akan mengalihkan tumpuan daripada strategi pertumbuhan yang didorong oleh input kepada pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti dengan meningkatkan sumbangan produktiviti faktor keseluruhan (TFP). TFP merujuk kepada output tambahan yang dijana melalui peningkatan kecekapan

hasil daripada kemajuan pendidikan, kemahiran dan kepakaran pekerja, perolehan teknik dan pengetahuan pengurusan yang tinggi, kemajuan dalam organisasi, berikutan daripada pengkhususan, pengenalan teknologi baru dan inovasi atau peningkatan teknologi sedia ada serta kemajuan IT. Peningkatan TFP akan membolehkan ekonomi menjana output yang lebih banyak daripada sumber yang sama dan seterusnya beralih ke arah laluan pertumbuhan yang lebih tinggi.

1.34 Dalam tempoh RMT, pertumbuhan gunatenaga dijangka berada pada kadar purata 2.8 peratus setahun, lebih rendah daripada 3.4 peratus yang dicapai dalam tempoh RME dan dengan itu mengurangkan sumbangan buruh kepada pertumbuhan ekonomi. Pertumbuhan yang lebih perlahan ini dijangka berikutan daripada amalan penjimatan buruh yang lebih tinggi selaras dengan ekonomi yang bergerak ke arah penggunaan modal yang lebih intensif. Pada masa yang sama, pertumbuhan pelaburan swasta yang kukuh pada kadar 16.6 peratus dalam tempoh RME dijangka berkurang kepada 7.8 peratus, walaupun jumlah pelaburan yang besar bernilai RM385 bilion diperlukan untuk mencapai matlamat RMT. Faktor tersebut menunjukkan bahawa prospek masa hadapan ekonomi Malaysia bergantung kepada kejayaan peningkatan produktiviti untuk menggerakkan ekonomi.

1.35 Peningkatan kemahiran, pendalaman modal, pembangunan teknologi dan kemajuan organisasi akan menjadi tunjang kepada peralihan ekonomi Malaysia ke arah pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti. Dengan sebahagian besar tenaga buruh yang terdiri daripada peringkat usia muda, pelaburan dalam tenaga manusia untuk meningkatkan kemahiran dan pengetahuan pekerja membolehkan setiap unit buruh menghasilkan lebih banyak output atau produk yang mempunyai nilai ditambah yang lebih tinggi. Program pembangunan kemahiran yang dipergiatkan dalam tempoh RMT akan meningkatkan penawaran tenaga manusia yang berkemampuan dan pakar dalam bidang teknikal. Dengan kualiti tenaga kerja yang lebih baik, jangkamasa pembelajaran dan tempoh memperolehi pulangan daripada penggunaan sistem automasi yang lebih maju serta perolehan teknologi baru akan dapat dipendekkan. Ini akan menyokong usaha peralihan ke arah industri berteknologi tinggi dan berintensif modal.

1.36 Pertumbuhan produktiviti buruh adalah juga berkaitan dengan tahap pendalaman modal yang menyebabkan kenaikan dalam nisbah modal-buruh. Proses pendalaman modal yang berlaku dalam beberapa tahun kebelakangan ini telah dirangsang oleh kemasukan pelaburan asing yang besar terutamanya dalam sektor pembuatan dan proses ini dijangka akan berterusan. Sumber bagi proses ini dijangka berpunca daripada kedua-dua pelaburan asing dan tempatan. Pelaburan besar yang dirancang dalam sektor pembuatan serta banyaknya projek infrastruktur besar yang akan terus dilaksanakan dalam tempoh RMT akan membantu pembentukan modal dalam negeri. Di samping itu, persekitaran yang sesuai serta insentif yang menarik akan terus merangsang pelaburan asing dan tempatan.

1.37 Usaha untuk merealisasikan kecekapan penggunaan sumber modal tambahan adalah penting untuk meningkatkan produktiviti buruh dan modal. Permintaan terhadap tenaga buruh akan dikurangkan bukan sahaja melalui peningkatan nisbah modal kepada buruh tetapi juga melalui peningkatan intensiti kemahiran dalam proses pengeluaran. Perubahan ini adalah perlu memandangkan ekonomi akan terus mengalami gunatenaga penuh. Di samping itu, kecekapan pengurusan perlu dipertingkatkan manakala hubungan antara majikan dan pekerja perlu diperkukuhkan bagi mendapat manfaat daripada pertambahan produktiviti.

1.38 Kadar pelaburan fizikal yang tinggi perlu digandingkan dengan peningkatan dalam pembangunan teknologi dan pengurusan. Manfaat daripada pembangunan teknologi bukan sahaja diperolehi melalui inovasi perintis atau penemuan baru tetapi termasuk juga penguasaan teknologi sedia ada serta mengikuti perubahan yang sering berlaku di samping

mempelajari teknologi baru untuk diguna, diubahsuai dan dimajukan. Di samping berusaha untuk memupuk pembangunan teknologi tempatan, industri Malaysia perlu terus mendapatkan teknologi daripada negara maju yang lain. Pembaharuan yang mudah mungkin dapat diperolehi secara berinteraksi dengan pasaran dan firma yang berkaitan seperti sub-kontraktor dan pembekal barangan dan perkhidmatan. Kehadiran banyak MNC di Malaysia juga sepatutnya membantu proses ini.

1.39 Bagi mendapatkan manfaat daripada kewujudan MNC, usaha akan dimulakan untuk membangunkan Malaysia sebagai lokasi yang menarik dan berpotensi menjadi pusat kecemerlangan P&P dalam keluaran pembuatan terpilih seperti industri elektronik, getah dan industri berasaskan kayu tropika. Dengan meningkatnya globalisasi, banyak MNC telah menempatkan kemudahan P&P di beberapa lokasi baru di luar negara asal mereka. Dalam hubungan ini, MNC yang berkaitan digalakkan menempatkan kemudahan P&P mereka di negara ini. Usaha akan diambil untuk mewujudkan persekitaran yang perlu termasuk membentuk sistem pendidikan yang memberi penekanan kepada S&T, mengukuhkan institusi teknikal dan saintifik di samping memupuk nilai budaya yang boleh menggalakkan inovasi. Kerajaan juga akan terus melaksanakan dasar perdagangan dan ekonomi yang mendorong persaingan di kalangan firma dalam negeri bagi mempercepatkan proses pencapaian teknologi dan menjadikannya lebih berdaya saing di peringkat antarabangsa. Kerajaan akan menyediakan sokongan perlu untuk menarik pakar, ahli sains dan ahli teknologi dari negara asing.

1.40 Perhatian akan diberi kepada pertumbuhan komponen bukan fizikal bagi pelaburan yang meliputi kaedah pengurusan dan persekitaran institusi. Komponen ini seringkali ketinggalan jika dibandingkan dengan komponen fizikal. Ini akan menyediakan lebih banyak peluang bagi modal merealisasikan potensi produktif sepenuhnya. Peluang untuk mewujudkan perkongsian pintar dengan manfaat bersama di peringkat nasional dan antarabangsa akan diperkukuhkan. Ini akan

membantu meningkatkan perkembangan perniagaan. Pemupukan sikap positif terhadap kerja merupakan satu lagi faktor penting yang akan menyumbang kepada pertumbuhan produktiviti yang lebih tinggi. Kesungguhan bekerja merupakan pelengkap kepada pelaburan modal, kemahiran serta kepakaran pengurusan dalam proses pengeluaran melalui peningkatan produktiviti yang lebih tinggi.

Peningkatan Daya Saingan

1.41 Satu lagi aspek penting dalam teras pembangunan adalah usaha meningkatkan daya saingan antarabangsa dalam menghadapi persaingan global yang lebih hebat, kemajuan teknologi dan pasaran pengguna yang berubah. Memandangkan lebih banyak negara akan menyertai proses globalisasi, dunia akan memasuki era persaingan yang kian meningkat di mana negara akan bersaing bukan sahaja dengan negara pesaing dalam kumpulannya sendiri tetapi juga dengan negara pendatang baru yang akan sentiasa muncul. Dalam hubungan ini, Malaysia yang mengamalkan ekonomi terbuka akan menentukan keutamaan dan membuat komitmen yang perlu bagi membolehkannya bersaing dengan lebih berkesan di pasaran antarabangsa.

1.42 Asas ekonomi untuk Malaysia meningkatkan daya saingan telah sedia ada seperti dicerminkan melalui suasana politik yang stabil, persekitaran ekonomi yang menggalakkan, dasar dan peraturan yang menyokong, keupayaan kewangan yang kukuh, kemudahan infrastruktur yang mencukupi dan tenaga kerja yang berpendidikan, mudahsuai dan mudahlatih. Dalam tempoh RMT, usaha akan terus diambil untuk memperkukuhkan kelebihan daya saingan negara. Secara khusus, Malaysia perlu memperkembang dan memperteguhkan daya saingan kelompok industri, mengukuhkan lagi asas ekonomi dan infrastruktur, memperbaiki persekitaran institusi sokongan, memperluas dan memperkuat rangkaian pasaran dunia, mengekalkan insentif dan dasar pelaburan yang sesuai, memastikan kestabilan harga serta kos menjalankan perniagaan yang rendah di samping meningkatkan kualiti hidup. Prestasi ekonomi masa hadapan akan lebih bergantung kepada keupayaan menggunakan faktor-faktor ini untuk mencapai prestasi daya saingan yang terbaik.

1.43 Keadaan gunatenaga yang menggalakkan dalam tempoh RME telah memberi manfaat kepada pekerja melalui upah yang lebih tinggi. Walau bagaimanapun, kenaikan upah yang tidak disertai dengan peningkatan produktiviti dalam jangka masa panjang akan menambah tekanan inflasi, mengurangkan kelebihan daya saingan dan merendahkan taraf hidup pekerja. Sektor awam dan swasta perlu berusaha bersungguh-sungguh untuk meningkatkan produktiviti dan kecekapan supaya upah yang lebih tinggi dapat dikekalkan. Dalam hubungan ini, kesatuan sekerja perlu mengubah sikap daripada hanya memperjuangkan upah yang tinggi kepada usaha yang lebih giat untuk menggalakkan ahlinya meningkatkan produktiviti. Kesatuan sekerja perlu memperluaskan usaha melatih pekerja bagi memastikan kemahiran yang lebih tinggi bagi membolehkan mereka memperolehi

upah dan keadaan kerja yang lebih baik. Di samping itu, keharmonian industri perlu terus dibina dan dipupuk bagi menyediakan persekitaran pertumbuhan produktiviti yang lebih baik dan suasana perundingan upah yang sihat. Majikan dan kesatuan sekerja perlu terus berusaha memupuk hubungan industri yang positif yang saling memberi manfaat kepada semua pihak.

Perindustrian Masa Hadapan

1.44 Pengilang Malaysia akan digalakkan mengambil strategi baru yang akan membolehkan mereka menumpukan pengeluaran bagi pasaran dunia. Dengan memasuki pasaran antarabangsa, firma akan mampu meraih peluang baru dan lebih luas daripada pasaran yang lebih pelbagai, pada masa yang sama membolehkan mereka memperkenalkan intensiti modal yang lebih tinggi dan mendapat manfaat daripada penggunaan teknologi. Peralihan daripada bergantung kepada pasaran dalam negeri kepada pengeluaran untuk pasaran eksport ini memerlukan firma menceburi operasi pengeluaran berskala besar dan meningkatkan kapasiti pengeluaran bagi mendapat manfaat ekonomi bidangan. Pengeluaran secara besar-besaran bagi pasaran dunia akan meningkatkan penggunaan teknologi dan kepakaran tenaga manusia dengan lebih tinggi dan oleh itu akan menambah kecekapan dan produktiviti yang seterusnya membawa kepada unit kos pengeluaran yang lebih rendah. Akhirnya, usaha ini akan meningkatkan kualiti dan output barangan tempatan dan memperbaiki daya saingan eksport Malaysia. Ini akan menghasilkan bekalan keluaran yang secukupnya seperti simen, automobil dan keluaran besi yang telah mencatatkan peningkatan permintaan di luar jangka dalam pasaran dalam negeri sepanjang tempoh RME. Di samping itu, pendekatan secara global bagi perindustrian akan juga membantu mengurangkan kandungan import dalam keluaran tempatan dan seterusnya memperbaiki kedudukan imbalan pembayaran.

1.45 Bagi menjayakan strategi ini, industri perlu menekankan kepada P&P dan standard kualiti serta mempergiatkan usaha secara berterusan dalam proses inovasi dan kemajuan keluaran. Perubahan yang strategik dalam pengeluaran hendaklah disertai dengan pemasaran keluaran Malaysia secara agresif dan bersungguh-sungguh dalam pasaran tradisional dan baru.

1.46 Bagi memastikan pendekatan baru ini membawa kepada rangkaian di antara dan di dalam industri yang perlu, ianya harus disokong dengan pembangunan industri barangan modal dan perantaraan secara serentak serta industri sokongan kecil dan sederhana yang kukuh. Di samping itu, langkah dan strategi yang bersesuaian akan dilaksanakan untuk memperkukuhkan asas industri melalui pembangunan industri yang mempunyai nilai ditambah yang tinggi, teknologi termaju, berintensif kemahiran serta berintensif pengetahuan.

1.47 Kerajaan akan mewujudkan persekitaran yang membolehkan firma meningkatkan kelebihan daya saingan dalam industri yang telah kukuh dengan memperkenalkan teknologi dan kaedah yang lebih canggih serta meneroka bidang yang lebih maju. Sebagai satu cara memperluas aktiviti ekonomi, dasar awam akan memberi sokongan kepada firma tempatan melabur dalam industri baru yang boleh menghasilkan produktiviti yang lebih tinggi. Pembangunan kelompok perindustrian akan digalakkan supaya prestasi yang tinggi daripada industri utama akan meresap ke bawah dan memberi manfaat kepada semua industri yang berkaitan. Kelompok industri adalah merupakan satu gabungan firma dan industri yang saling berhubungkait secara menegak mahupun secara mendatar. Setiap kelompok akan mempunyai industri utama yang dibantu oleh pembekal komponen, bahan mentah, perkhidmatan sokongan dan infrastruktur khusus bagi kelompok masing-masing. Kelompok industri perlu terus berkembang dan menghasilkan kelompok baru untuk menambahkan lagi nilai dan pendalaman industri.

1.48 Pada masa yang sama, firma Malaysia perlu membina dan membangunkan kaedah baru dalam rangkaian perniagaan supaya menjalin hubungan sinergi di kalangan ahli perniagaan dan pasaran luar. Ini termasuk pembahagian proses pengeluaran secara terpilih dengan mengekalkan pengeluaran yang mempunyai nilai ditambah yang tinggi di Malaysia sementara kewujudan jalinan sokongan pengeluaran di luar negeri mengikut tahap kemahiran dan teknologi di negara berkenaan.

Pembangunan Sumber Manusia

1.49 Dalam tempoh RMT, teras utama usaha membangunkan sumber manusia ialah penyediaan asas sumber manusia yang kukuh bagi pertumbuhan ekonomi jangka panjang dan menghadapi persaingan global. Memandangkan ekonomi akan beralih kepada pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti, penekanan akan diberi kepada usaha meningkatkan kecekapan penggunaan buruh serta penggunaan modal dan teknologi dalam pengeluaran secara intensif.

1.50 Ekonomi yang didorong oleh produktiviti memerlukan tahap profesional dan kemahiran tenaga manusia serta kepakaran pentadbiran dan pengurusan yang lebih tinggi. Dalam hubungan ini, usaha meningkatkan kemahiran dan pengetahuan tenaga buruh, menggalakkan peningkatan keupayaan dan inisiatif pengurusan serta memajukan pengetahuan saintifik dan teknologi akan terus dilaksanakan dalam tempoh Rancangan.

1.51 Kerajaan akan terus memainkan peranan utama dalam pembangunan sumber manusia. Institusi pendidikan dan latihan kemahiran akan diperkembang, dinaiktaraf dan disusun semula di mana perlu untuk meningkatkan kemahiran dan menjadikan latihan lebih bersesuaian dengan keperluan industri. Sistem pendidikan, khususnya pendidikan tinggi, akan disusun semula dan kemasukan pelajar dalam bidang

kejuruteraan dan sains perlu dilipatgandakan bagi menambah graduan dalam jurusan tersebut. Kepesatan pembangunan perindustrian memerlukan lebih banyak kepakaran dan latihan ijazah lanjutan terutamanya dalam bidang teknologi kejuruteraan. Di samping itu, penekanan akan diberi kepada usaha menggalakkan penggunaan IT dalam bidang yang khusus, pengetahuan komputer dan bidang sokongan lain.

1.52 Bagi melengkapkan usaha Kerajaan dalam pembangunan sumber manusia, penglibatan sektor swasta dengan kerjasama sektor awam yang lebih giat akan digalakkan dalam pendidikan tinggi dan latihan kemahiran. Pindaan kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971 dan pengenalan Akta Institusi Pendidikan Tinggi Swasta, 1996 akan membolehkan sektor swasta memainkan peranan yang lebih besar dalam pendidikan tinggi. Penekanan akan juga diberi kepada usaha menggalakkan latihan yang berasaskan perusahaan bagi melatih semula pekerja dalam bidang kemahiran baru yang diperlukan mengikut kepesatan perubahan teknologi. Di samping itu, skim perantisan baru akan dilaksanakan untuk menambah bekalan tenaga manusia mahir dalam negeri. Memandangkan ekonomi sedang menuju ke arah penggunaan modal yang lebih intensif serta proses pengeluaran yang lebih canggih, permintaan terhadap tenaga kerja yang berkemahiran tinggi akan meningkat. Bagi memenuhi permintaan ini, usaha bersama di antara sektor awam dan swasta akan ditingkatkan bagi menubuhkan institusi latihan kemahiran tinggi terutamanya dalam bidang teknologi baru. Dengan pelaksanaan usaha ini, pengeluaran tenaga mahir dan berpendidikan dijangka meningkat pada akhir tempoh Rancangan.

1.53 Dalam pasaran buruh yang dinamik, penyelarasan di antara upah dan pertumbuhan produktiviti akan membantu meningkatkan pendapatan rakyat dan daya saingan eksport Malaysia. Dengan itu, Kerajaan akan meneruskan usaha menggalakkan penggunaan mekanisme upah yang berkaitan dengan produktiviti secara lebih meluas dalam ekonomi. Penyelarasan yang baik di antara permintaan dan penawaran tenaga manusia melalui sistem maklumat pasaran buruh yang lebih sempurna akan memperlengkapkan lagi usaha menggunakan sumber tenaga manusia yang sedia ada dengan lebih cekap.

1.54 Usaha untuk menambah penawaran tenaga manusia bagi pasaran buruh akan melibatkan galakan lebih meluas kepada peningkatan penyertaan wanita serta pengambilan pekerja sektor awam yang akan bersara. Langkah yang akan diambil oleh Kerajaan termasuk meminda Akta Kerja, 1955 bagi menambah lebih banyak peluang pekerjaan sambil serta meningkatkan amalan kerja fleksibel dalam sektor swasta bagi menambah penyertaan wanita yang lebih besar dalam tenaga kerja serta menubuhkan unit khas bagi mempercepatkan pengambilan semula kakitangan bersara di sektor awam secara terpilih.

Pembangunan Teknologi

1.55 Penggunaan teknologi yang lebih meluas dan pembangunan keupayaan dalam negeri yang lebih kukuh merupakan faktor utama dalam mencapai objektif pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti dan daya saingan industri. Dasar yang sesuai dan perubahan institusi yang bertujuan memperkukuhkan S&T, meningkatkan P&P dan memperbaiki pengurusanannya akan dilaksanakan. Di samping itu, kerjasama di antara industri dengan universiti dan institusi penyelidikan dalam pembangunan teknologi akan dipereratkan. Usaha ini akan membantu meningkatkan keupayaan teknologi dalam sektor awam dan swasta.

1.56 Strategi bagi perancangan dan pelaksanaan S&T akan diubahsuai bagi meningkatkan kecekapan dan keberkesanan agensi penyelidikan supaya peranan mereka dalam mempercepatkan pemindahan teknologi dapat ditingkatkan dan hubungan di antara institusi P&P, akademia dan industri akan dirapatkan. Pembiayaan bagi P&P akan ditambah untuk memperkukuhkan lagi keupayaan dalam negeri dalam teknologi penting seperti bahan termaju, bio-teknologi, teknologi automasi pembuatan, elektronik dan IT. Penubuhan pusat kecemerlangan di kalangan dan di antara universiti dan insititusi penyelidikan serta usaha pengkomersilan aktiviti P&P akan juga disokong. Institusi yang terlibat dengan aktiviti P&P akan digalakkan bekerjasama dengan lebih erat untuk meningkatkan daya inovasi serta memastikan kemahiran dan pengetahuan yang dimajukan mempunyai kaitan dengan industri. Penekanan yang lebih akan diberi kepada usaha menggalakkan pembiayaan bersama dan program usahasama di antara industri dan institusi sektor awam dalam penyelidikan bagi tujuan memindahkan hasil penyelidikan untuk kegunaan industri dan komersil.

1.57 Pra-syarat utama kejayaan strategi baru untuk kemajuan teknologi bergantung kepada penglibatan sektor swasta. Kerajaan akan terus menyediakan insentif fiskal dan kewangan yang lebih baik serta kemudahan infrastruktur yang sesuai terutama bagi industri kecil dan sederhana (IKS) serta merangsang aktiviti P&P dan inovasi teknologi di kalangan sektor swasta. Dalam hubungan ini, industri dijangka menerokai peluang yang luas untuk meningkatkan kedudukan daya saingan negara dalam pasaran dunia dengan meningkatkan produktiviti dan keluaran serta perkhidmatan melalui pengembangan aktiviti P&P. IKS akan digalak menggunakan inovasi dan teknologi yang telah dibangunkan bagi meningkatkan operasi mereka.

1.58 Bagi meningkatkan lagi keupayaan inovasi, Kerajaan akan menambah pelaburan dalam pendidikan saintifik dan teknologi serta membangunkan sumber manusia dalam bidang teknikal dan penyelidikan. Perhatian akan juga ditumpukan terhadap orientasi semula pendidikan sains dan teknologi bagi memupuk kreativiti dan inovasi di kalangan golongan muda. Penekanan yang lebih akan diberi kepada pembangunan kumpulan teras ahli sains, penyelidik, ahli teknologi dan pendidik yang bertaraf tinggi yang dapat memainkan peranan penting dalam memajukan teknologi dalam negeri.

Teknologi Maklumat

1.59 IT akan memainkan peranan penting dalam pembangunan negara terutamanya dalam meningkatkan kecekapan, produktiviti dan daya saingan. Peranan penting maklumat dalam membuat keputusan mengenai pelaburan dan persaingan global telah meletakkan IT sebagai teraju pembangunan ekonomi. Dalam tempoh RMT, teras pembangunan IT ialah untuk memajukan lagi infrastruktur IT bagi membentuk asas yang kukuh untuk membina ekonomi perindustrian yang berasaskan pengetahuan serta membentuk masyarakat yang kaya dengan maklumat. IT akan meresap ke semua sektor dan meningkatkan sumbangan sektor-sektor tersebut kepada pertumbuhan ekonomi.

1.60 Menyedari betapa pentingnya IT sebagai pemangkin pembangunan nasional, Kerajaan telahpun memulakan pembinaan Koridor Raya Multimedia yang merentangi dari Kuala Lumpur ke Lapangan Terbang Antarabangsa KL (KLIA) yang baru di Sepang. Koridor Raya Multimedia ini akan disokong dengan infrastruktur fizikal dan maklumat yang bertaraf antarabangsa. Kerajaan akan melaksanakan pembangunan KLIA dan pusat pentadbiran baru Kerajaan Persekutuan di Putrajaya yang dilengkapi dengan teknologi komunikasi dan infrastruktur IT yang canggih dan terkini. Sektor swasta, khasnya syarikat multimedia bertaraf dunia, akan digalakkan untuk menempatkan perniagaan mereka di koridor ini bagi menjalankan aktiviti pembuatan jarak jauh serta memperkenalkan barangan dan perkhidmatan IT yang mempunyai nilai ditambah yang tinggi bagi membolehkan Malaysia menjadi pusat IT serantau.

1.61 Sumbangan sektor pembuatan akan dipertingkatkan lagi dengan mengintegrasikan IT dalam proses pengeluaran yang akan membantu pengeluar meningkatkan pengeluaran, mengurangkan kos dan memastikan keluaran yang berkualiti. Bagi IKS, pelaburan dalam IT akan digalakkan dengan memberi kesedaran mengenai faedah yang diperolehi serta menyediakan khidmat sokongan untuk menjalankan kajian perundingan dan projek penyelidikan secara usaha sama.

1.62 Peranan sokongan sektor perkhidmatan akan terus diperkukuh melalui usaha pembangunan sektor perkhidmatan untuk menjadi sektor yang moden, cekap dan berdaya saing. Usaha tersebut sangat bergantung kepada kepesatan modenisasi dan integrasi IT bagi aktiviti sektor tersebut. Bagi sektor awam, program pembangunan IT termasuk penyediaan Pelan Sistem Maklumat terperinci untuk mewujudkan pangkalan data bagi tujuan strategik dan membuat keputusan serta memudahkan sektor swasta mendapat maklumat.

1.63 Pembangunan dalam teknologi komputer, komunikasi dan teknologi multimedia yang menyebabkan pengaliran maklumat yang tidak terhad serta perubahan struktur organisasi dan operasi di samping perubahan kawalan hakmilik, pentadbiran dan peraturan yang sedia ada memerlukan kajian semula dijalankan ke atas undang-

undang, peraturan dan mekanisme. Kajian semula tersebut adalah perlu bagi memastikan hak dan keselamatan negara, organisasi dan individu dilindungi. Pada masa yang sama, undang-undang dan peraturan semasa yang menghalang pertumbuhan IT akan dikaji semula.

1.64 Bagi memastikan kejayaan pelaksanaan program IT di berbagai sektor ekonomi, pembangunan sumber manusia adalah sangat perlu untuk memenuhi permintaan yang meningkat terhadap tenaga kerja yang berkemampuan dan berpengetahuan komputer. Tenaga kerja IT yang profesional perlu dipupuk untuk menampung keperluan pembangunan yang pesat dalam teknologi baru dan penggunaannya dalam bidang am dan khusus. Bagi tujuan ini, program pendidikan dan latihan akan dikaji semula untuk merangkumi kajian dan latihan dalam bidang IT di berbagai peringkat pendidikan dan latihan.

Penswastaan

1.65 Pendekatan pragmatik program penswastaan telah menghasilkan kejayaan dalam pelaksanaannya dalam tempoh RME. Ini telah memberi sumbangan yang besar dalam mempercepatkan pertumbuhan ekonomi melalui kepesatan pelaburan, perkembangan sektor korporat, peningkatan kecekapan dan produktiviti, peningkatan daya saingan dalam beberapa sektor dan menjana kesan pengganda dalam ekonomi. Kecekapan dan produktiviti entiti yang diswastakan telah bertambah melalui peningkatan mutu perkhidmatan dan sistem pengurusan serta perkembangan sikap positif di samping perubahan minda pekerja.

1.66 Seperti yang diharapkan, program penswastaan telah mengurangkan beban pentadbiran Kerajaan dari segi pengambilan, kenaikan pangkat dan latihan kakitangan. Semenjak tahun 1983, sebanyak 11.4 peratus daripada jumlah tenaga kerja sektor awam telah dipindahkan ke sektor swasta. Program penswastaan ini telah dapat menjimatkan perbelanjaan Kerajaan sama ada melalui perbelanjaan modal, jualan harta dan ekuiti atau daripada hasil cukai korporat yang bukan sahaja membolehkan Kerajaan mengurangkan pinjaman tetapi juga telah membolehkan penambahan sumber sedia ada untuk membiayai projek pembangunan sektor lain seperti pendidikan dan kesihatan.

1.67 Penswastaan juga telah meningkatkan keupayaan rakyat Malaysia memperolehi teknologi baru dan kepakaran sama ada melalui kontrak pengurusan, khidmat juruperunding atau pelaburan baru yang khusus dalam bidang telekomunikasi, pengangkutan dan kemudahan awam. Penglibatan Bumiputera dalam ekonomi juga dapat diperkukuhkan melalui penswastaan sebagaimana yang dapat dilihat daripada penyertaan mereka melalui pemilikan ekuiti dan pengurusan. Penswastaan juga telah memberi manfaat kepada semua rakyat Malaysia termasuk golongan yang berpendapatan rendah. Penglibatan secara meluas ini telah dicapai melalui

penawaran saham kepada orang awam, pekerja entiti yang telah diswasta serta pelabur institusi.

1.68 Dalam tempoh RMT, program penswastaan akan dipercepatkan bagi mempertingkatkan kecekapan dan produktiviti, mengekalkan pertumbuhan ekonomi serta mengurangkan lagi beban kewangan dan pentadbiran sektor awam. Peranan badan kawalselia akan diperkukuh untuk memastikan ianya berfungsi secara berkesan supaya kepentingan Kerajaan dan orang awam dapat dilindungi. Bagi menentukan bayaran yang dikenakan kepada pengguna adalah munasabah, Kerajaan akan mengambil berat terhadap tindakan mengenakan kos yang tidak sepatutnya ditanggung oleh orang awam. Penyertaan Bumiputera akan terus diberi penekanan dan usahawan Malaysia akan digalakkan untuk melibatkan diri dalam projek penswastaan di luar negara.

Pembangunan Mampan

1.69 Pembangunan mampan akan terus diberi penekanan dalam tempoh RMT untuk memastikan kesejahteraan generasi masa kini tidak akan mengorbankan kepentingan generasi akan datang. Ini memerlukan integrasi aspek ekonomi, sosial dan alam sekitar dalam proses pembangunan. Kualiti alam sekitar akan dipertingkatkan dan sumber akan digunakan dengan lebih cekap bagi memastikan peningkatan taraf hidup dapat dicapai tanpa mengenyepikan keperluan, kepentingan dan kebajikan generasi akan datang.

1.70 Dalam tempoh RME, Malaysia telah memperkenalkan beberapa langkah untuk memulihara alam sekitar dan memelihara sumber semulajadi. Semua projek utama dikehendaki menjalankan penilaian kesan alam sekitar. Di samping itu, kualiti udara dan air telah diawasi dengan teliti. Malaysia juga telah mengambil langkah yang perlu untuk memulihara hutan melalui program menghutan semula dan mengharamkan eksport balak di samping kawalan yang ketat terhadap pembalakan secara haram. Usaha memulihara dan memelihara warisan semula jadi Malaysia telah memperluaskan kawasan rizab hutan kekal menjadikan kira-kira 59 peratus daripada keluasan negara diliputi hutan manakala 72 peratus merupakan kawasan diliputi pokok.

1.71 Dalam tempoh RMT, Kerajaan akan terus mengimbangi objektif pertumbuhan ekonomi dengan kepentingan alam sekitar. Pertimbangan terhadap alam sekitar akan lebih diambil kira dalam pembentukan dasar sektoral bagi memastikan pembangunan ekonomi dan sosial yang mampan. Di samping mendapatkan keupayaan teknikal yang perlu, Kerajaan akan melaksanakan langkah pengawasan dan pengawalan dengan lebih cekap dan berkesan dari segi kos bagi mengurangkan dan meminimumkan tahap pencemaran serta meningkatkan kualiti hidup.

1.72 Pengurusan sumber dan alam sekitar akan berpandukan kepada Dasar Alam Sekitar Negara yang dicadangkan yang bertujuan menggalakkan pertumbuhan ekonomi, sosial dan kemajuan budaya melalui pembangunan mampan dan sesuai dari segi alam sekitar. Satu Pelan Tindakan akan dirangka untuk melaksanakan dasar tersebut yang akan memberi tumpuan kepada pembentukan rangka institusi yang kukuh, penggubalan undang-undang dan peraturan yang berkaitan serta mewujudkan jentera pengawasan dan penguatkuasaan yang cekap dan berkesan. Dalam tempoh Rancangan, langkah akan diambil untuk memperbaiki pengurusan pembuangan sampah, bahan toksik dan berbahaya serta bahan buangan radioaktif. Hasil daripada itu, tahap pencemaran udara dan air dijangka dapat dikurangkan.

1.73 Kepentingan alam sekitar akan disepadukan dengan perancangan gunatanah bagi memastikan tanah digunakan dengan sebaik-baiknya dan kawasan tadahan air serta legeh air dipelihara. Usaha pemuliharaan tanah akan dilaksanakan dengan lebih sistematik dan disepadukan dengan perancangan fizikal bagi mengelakkan pembersihan tanah dan penebangan hutan secara berleluasa serta mengawasi pembangunan tanah secara teratur. Perundangan dan garis panduan semasa yang berkaitan dengan pembangunan dan pemuliharaan tanah akan dikaji semula untuk memastikan aktiviti-aktiviti penting seperti pembinaan bangunan tinggi, pembangunan di lereng bukit dan aktiviti pembersihan tanah dilaksanakan dengan perlindungan dan kawalan yang sesuai. Pengurusan dan pembangunan hutan akan dilaksanakan secara mampan untuk mengurangkan kadar pembaziran dan oleh itu meningkatkan kecekapan industri pemprosesan kayu. Kekayaan sumber yang diwarisi daripada kepelbagaian hidupan liar di hutan Malaysia akan disenarai serta didokumentasikan untuk membentuk pangkalan data. Di samping itu, perlindungan yang secukupnya akan diberi kepada habitat yang hampir pupus untuk memulihara kepelbagaian mereka. Sumber pinggir pantai akan diuruskan secara lebih teratur dengan memperkenalkan perancangan zon pinggir pantai secara bersepadu. Carigali dan perlombongan galian juga akan dilaksanakan secara mampan.

1.74 Kejayaan usaha menjaga alam sekitar dan memastikan pembangunan mampan memerlukan penyertaan yang aktif semua golongan masyarakat. Dengan itu, pendidikan dan kempen kesedaran mengenai alam sekitar akan dipergiatkan untuk menggalak rakyat mengamalkan corak penggunaan dan gaya hidup yang lebih mesra alam. Usaha juga akan ditumpukan bagi memperbaiki dan menyelaraskan data alam sekitar dengan data sumber semula jadi untuk perancangan. Secara khususnya, aduan dan masalah kesihatan berhubung dengan alam sekitar akan diawasi dengan teliti. Pendekatan tersebut beserta dengan penggunaan perundangan yang inovatif dan instrumen serta mekanisme pasaran akan terus membantu usaha menggalakkan pembangunan mampan.

Kualiti Hidup

1.75 Sungguhpun pembangunan ekonomi yang pesat merupakan pra-syarat untuk mewujudkan lebih banyak peluang bagi meningkatkan kualiti hidup, aspek sosial, kebudayaan dan psikologi adalah sama penting dan perlu digabungkan dalam keseluruhan proses pembangunan. Oleh yang demikian, penekanan akan diberi untuk menyediakan peluang yang lebih banyak bagi kemajuan diri, gaya hidup yang sihat, peluang untuk menimba ilmu pengetahuan, kemudahan perumahan dan perubahan yang lebih baik, alam sekitar yang bersih dan kemudahan rekreasi yang mencukupi.

1.76 Dalam tempoh RMT, pendidikan dan kesihatan yang merupakan dua komponen kualiti hidup yang penting akan terus diberi keutamaan. Sehubungan dengan ini, Kerajaan akan terus menyediakan perkhidmatan pendidikan dan penjagaan kesihatan. Dasar semasa memastikan setiap kanak-kanak akan menerima pendidikan sekurang-kurangnya selama sebelas tahun. Dengan meningkatnya kemudahan pendidikan awam dan swasta, enrolmen ke institusi pendidikan tinggi akan meningkat daripada kira-kira 12 peratus daripada penduduk dalam kumpulan umur 19-24 tahun pada tahun 1995 kepada kira-kira 15 peratus pada tahun 2000. Dalam bidang kesihatan, semua warganegara Malaysia akan dapat menikmati perkhidmatan pencegahan dan pemulihan kesihatan dan usaha akan diambil untuk memperbaiki lagi nisbah kakitangan perubatan dan kemudahan hospital kepada penduduk. Memandangkan perubahan gaya hidup merupakan faktor yang menyebabkan meningkatnya kemasukan ke hospital akibat penyakit jantung dan paru-paru, perhatian yang lebih akan diberikan kepada program pendidikan kesihatan bagi menggalakkan gaya hidup yang sihat dan selamat termasuk unsur pemakanan yang baik dan amalan senaman yang teratur.

1.77 Penyediaan perumahan yang mencukupi dan mampu dimiliki merupakan satu lagi aspek penting dalam meningkatkan kualiti hidup terutamanya golongan berpendapatan rendah. Dalam tempoh RMT, sejumlah 800,000 unit rumah dijangka dibina bagi memenuhi permintaan yang semakin meningkat dan sektor swasta dijangka membina kira-kira 71 peratus daripada jumlah tersebut. Bilangan rumah yang akan dibina dalam tempoh RMT adalah merupakan kenaikan sebanyak 39.6 peratus daripada sasaran yang telah ditetapkan dalam RME. Daripada jumlah tersebut, kira-kira 235,000 unit merupakan rumah kos rendah manakala 350,000 unit lagi adalah rumah kos sederhana rendah.

1.78 Tabung Perumahan Kos Rendah akan dilanjutkan bagi mempercepatkan pembangunan perumahan kos rendah. Sektor swasta akan diberi peranan utama dalam melaksanakan program ini. Kumpulan Wang Simpanan Pekerja (KWSP) juga akan turut serta dalam membangunkan rumah kos rendah. Kerajaan Negeri akan menubuhkan sebuah pendaftaran pusat di negeri masing-masing untuk mendaftar dan mengawasi permohonan dan pengagihan rumah kos rendah.

1.79 Untuk meningkatkan lagi kualiti hidup rakyat Malaysia, liputan penyediaan bekalan air dan elektrik akan diperluaskan. Adalah dijangkakan menjelang akhir

tempoh RMT, liputan bekalan air bersih akan mencapai 95 peratus daripada jumlah penduduk manakala liputan bekalan elektrik akan meningkat kepada 93 peratus.

1.80 Di samping itu, program khusus bertujuan meningkatkan kualiti hidup di kawasan luar bandar akan diteruskan. Ini termasuk pengluasan liputan jalan berturap, air yang bersih dan kemudahan kebersihan, pembedungan dan bekalan elektrik serta penambahan peluang mendapatkan pendidikan menengah dan teknikal dan kemudahan kesihatan.

1.81 Usaha seterusnya akan diambil untuk memupuk nilai estetik yang lebih tinggi dalam masyarakat terutamanya dalam menghayati dan mengekalkan warisan, seni dan budaya. Kerajaan akan terus menggalakkan rakyat menghasilkan karya seni melalui penubuhan galeri seni. Bagi menggalakkan karyawan menjadi lebih kreatif dan berinovasi serta menghasilkan seni dan karya kesusasteraan yang bermutu tinggi supaya dapat memperkayakan warisan bangsa, pemberian anugerah seperti Anugerah Seni Negara dan Anugerah Sastera Negara akan diteruskan bagi mencerminkan penghargaan Kerajaan terhadap sumbangan mereka dalam pembangunan seni dan kesusasteraan negara. Kerajaan dan sektor swasta akan terus menyokong pembangunan aspek budaya ini, dengan menyediakan peruntukan bagi menyokong aktiviti kesenian, muzium, opera dan orkestra simfoni.

Menangani Masalah Sosial

1.82 Kemajuan perindustrian dan peningkatan pemandaran serta penghijrahan luar bandar ke bandar telah mengakibatkan berlakunya peningkatan tingkah laku sosial yang negatif. Masalah sosial seperti penagihan dadah, penderaan kanak-kanak, lepak, jenayah juvana, gaya hidup yang tidak sihat serta ketegangan dalam keluarga telah mula timbul. Dalam tahun 1994, 17,600 kes penagihan dadah, 8,938 kes AIDS, 871 kes penderaan kanak-kanak dan 4,774 kes lari dari rumah telah dilaporkan. Dengan mengambil kira kes yang tidak dilaporkan, situasi ini mungkin lebih teruk dan masalah ini boleh merosakkan moral generasi akan datang jika langkah tidak diambil untuk mengatasinya.

1.83 Dalam konteks ini, Kerajaan akan menubuhkan satu jawatankuasa peringkat tinggi antara agensi untuk menggubal dasar dan program bagi meningkatkan lagi pembangunan sosial dan keluarga. Sokongan institusi akan dikaji semula bagi membolehkan tumpuan yang lebih besar dan penyelarasan program pencegahan dan pemulihan bagi kumpulan sasaran khusus seperti kanak-kanak, belia dan ibu bapa. Pendidikan agama dan moral akan dipergiatkan bagi memupuk tingkah laku yang baik dan menggalakkan gaya hidup yang sihat.

Nilai Moral dan Etika

1.84 Nilai kerohanian, moral dan etika perlu dipupuk dalam usaha untuk menjadikan Malaysia sebuah negara maju seperti yang dihasratkan dalam Wawasan 2020. Sistem nilai yang murni menekankan moral dan etika berasaskan agama, adat dan tradisi. Nilai tersebut akan terus diberi penekanan sebagai komponen penting dalam menuju ke arah negara perindustrian sepenuhnya.

1.85 Bagi memupuk amalan nilai dan etika yang positif, sifat yang baik seperti berdisiplin, bekerja kuat, berintegriti, berdaya tahan, bertoleransi, berjimat, jujur dan menghormati orang yang lebih tua yang menjadi ciri kehidupan sosial masyarakat Malaysia akan terus disemai melalui sistem pendidikan, organisasi dan pertubuhan perniagaan serta program kekeluargaan. Nilai moral dan tingkah laku beretika akan diberi keutamaan dan pengiktirafan. Dalam hubungan ini, program Rakan Muda selain daripada menyarankan gaya hidup yang sihat di kalangan belia, juga merupakan salah satu cara untuk memupuk nilai positif di kalangan mereka. Semua rakyat Malaysia digalakkan menghormati dan menerapkan nilai ini sebagai satu kod tingkah laku.

1.86 Usaha untuk meningkatkan pembangunan masyarakat penyayang sebagai satu komponen yang melengkapi sistem nilai tersebut akan terus dilaksanakan. Dalam hubungan ini, peranan keluarga, pertubuhan bukan kerajaan (NGO), badan sukarela dan golongan korporat adalah penting. Di dalam rumah tangga dan hidup berjiran, kemahiran keibubapaan yang baik, perasaan bertanggungjawab terhadap ahli keluarga, semangat kejiranan dan perilaku kumpulan yang sihat akan diperkukuhkan.

1.87 Langkah lain yang akan diambil untuk menggalakkan etika yang baik dan sikap tanggungjawab yang lebih tinggi termasuklah pembentukan kod etika di tempat kerja. Sebagai tambahan kepada Perintah Am dan peraturan lain yang telah dikeluarkan bagi organisasi sektor awam, sektor swasta digalakkan menggubal kod etika bagi kumpulan perniagaan dan profesional.

1.88 Di samping sifat mesra, kejiranan dan layanan yang baik terhadap tetamu akan terus menjadi ciri masyarakat Malaysia, usaha membina satu semangat identiti bersama dan berkongsi tujuan di kalangan semua rakyat Malaysia sangatlah penting dalam usaha pembangunan nusabangsa dan membentuk Bangsa Malaysia. Bagi mencapai hasrat tersebut adalah perlu dipupuk perasaan bangga terhadap warisan, kejayaan dan potensi negara bagi menyemai semangat kekitaan nasional. Dalam hubungan ini, usaha akan diambil untuk mempopularkan lagi sukan negara dan acara kebangsaan yang lain. Semua proses ini dijangka memupuk nilai dan sikap positif sebagai satu cara hidup di kalangan rakyat Malaysia.

Memajukan Pentadbiran

1.89 Bagi meningkatkan lagi pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti dan pembangunan sumber manusia, peranan sektor awam adalah sangat penting. Ianya

memerlukan penyertaan aktif sektor awam bukan sahaja dalam penggubalan dasar tetapi juga dalam pelaksanaan strategi dan program yang akan memudahkan pencapaian matlamat RMT. Untuk memastikan pencapaian objektif tersebut, sektor awam akan terus memberikan keutamaan yang tinggi terhadap pelaksanaan program memajukan pentadbiran yang akan menyumbang ke arah pembentukan perkhidmatan awam yang lebih cekap dan berkesan. Sektor awam akan terus memainkan peranan sebagai penggerak, fasilitator dan pengawalselia. Peranan ini memerlukan kepimpinan yang berwibawa, komitmen sepenuhnya, berdaya kreatif dan berinovasi di semua peringkat.

1.90 Kerjasama yang berterusan di antara sektor awam dan swasta melalui pelaksanaan Konsep Persyarikatan Malaysia akan mewujudkan kelebihan untuk bersaing dalam pasaran dunia. Interaksi yang lebih rapat di antara kedua-dua sektor akan dilaksanakan, antara lain, menerusi sesi dialog di peringkat kementerian, jabatan, negeri, daerah dan tempatan. Undang-undang, peraturan dan prosedur akan terus dikaji semula bagi menyokong lagi pertumbuhan dan daya saingan sektor swasta. Dalam konteks ini, sistem maklumat dan pangkalan data dalam sektor awam akan dipertingkatkan manakala Talian Perkhidmatan Awam (CSL) akan diperkembang dan dinaik taraf bagi penyebaran maklumat kepada sektor swasta.

1.91 Dalam tempoh Rancangan, proses menginstitusikan budaya penjimatan penggunaan kertas dalam sektor awam melalui penggunaan IT yang terkini akan dipergiatkan. Usaha akan juga diambil bagi menjadikan sektor awam lebih berorientasikan tugas, dinamik dan berdaya tahan. Ini melibatkan perubahan yang besar meliputi bukan sahaja perubahan struktur dan sistem tetapi juga perubahan nilai dan cara pemikiran anggota sektor awam. Tumpuan utama adalah untuk mewujudkan pengurusan harta yang berkesan, menggalakkan budaya kecemerlangan dan menanam nilai asas seperti kualiti, produktiviti, inovasi, integriti, disiplin, akauntabiliti dan profesionalisme. Latihan dan latihan semula anggota sektor awam akan terus dijalankan khususnya dalam bidang pengurusan, P&P serta S&T dengan objektif mewujudkan sektor awam yang berkemampuan dan berkelayakan.

1.92 Sektor awam akan terus berusaha menjadikan Malaysia sebagai satu bangsa yang kaya dengan maklumat. Penguasaan maklumat awam akan terus disebar melalui sistem CSL, Perkhidmatan Maklumat Talian Terus Sawit (PALMOILIS), Pusat Pertukaran Data Pelaburan, Perdagangan dan Teknologi Negara-negara Selatan (SITTDEC), Pusat Maklumat Sains dan Teknologi Malaysia (MASTIC) dan SIRIMLINK. Penggunaan rangkaian komputer akan diperluaskan dengan meningkatkan bilangan pangkalan data. Usaha menaiktaraf standard IT dalam sektor awam akan dilakukan melalui Internet, pelaksanaan Rangkaian Telekomunikasi Bersepadu Kerajaan (GITN), meningkatkan keselamatan komputer serta memajukan kakitangan IT dan memupuk kesedaran mengenai IT.

1.93 Sektor awam akan mewujudkan mekanisme yang boleh merealisasikan matlamat negara termasuk daya saingan negara serta pembangunan sumber manusia dan infrastruktur fizikal. Ini memerlukan tahap pelaburan awam yang mencukupi dan berkekalan serta menjaga kualiti perkhidmatan awam yang penting, khususnya pendidikan, penjagaan kesihatan yang asas dan penyelidikan. Sektor awam akan memastikan bahawa cabaran masa kini dan cabaran baru yang dihadapi oleh negara dapat diatasi sepenuhnya bagi mengekalkan pertumbuhan ekonomi yang tinggi dengan kestabilan dan pengagihan yang saksama.

IV. PENUTUP

1.94 Tempoh RMT merupakan satu fasa yang penting untuk memulakan langkah dan strategi baru bagi menghadapi cabaran masa hadapan. Cabaran utama adalah untuk menyediakan pekerja mahir yang mencukupi, menggalakkan pendalaman modal dan mewujudkan budaya berasaskan teknologi yang lebih aktif bagi menjayakan peralihan struktur ke arah ekonomi yang didorong oleh produktiviti serta operasi berskala besar. Ianya akan dibina di atas kekuatan dan kejayaan yang telah dicapai sehingga kini. Beberapa strategi akan dirangka untuk menghadapi cabaran tersebut. Kejayaan pelaksanaan strategi ini akan mengalih tahap pembangunan kepada arah laluan pertumbuhan ekonomi yang lebih tinggi, membuka peluang baru dan membina ketahanan dan dinamisme yang lebih kuat. Justeru itu, ianya akan memberi kekuatan untuk melaksanakan dasar asas bagi mencapai pembangunan seimbang dan perpaduan negara sebagaimana yang telah termaktub di bawah DPN.

1.95 Bagi memastikan dasar tersebut sentiasa sesuai dan selaras dengan perkembangan masa dan perubahan persekitaran, fleksibiliti dan pragmatisme akan terus merupakan unsur yang penting dalam melaksanakan dasar. Melalui cara tersebut, gabungan strategi yang secocok dengan kehendak masa akan terus digubal dan pilihan yang terbaik bagi pembangunan dibentuk. Kreativiti dan daya inovasi akan digalakkan untuk memastikan prestasi akan sentiasa meningkat bagi mencapai pembangunan nasional.

BAB 2 : PRESTASI DAN PROSPEK EKONOMI MAKRO

I. PENDAHULUAN

2.01 Prestasi ekonomi Malaysia dalam tempoh Rancangan Malaysia Keenam (RME) adalah memberangsangkan. Asas ekonomi yang kukuh ekoran daripada pelaksanaan dasar ekonomi makro yang teguh dan peningkatan daya saingan negara telah menyumbang kepada pencapaian pertumbuhan ekonomi yang tinggi dengan harga yang secara relatifnya lebih stabil. Ekonomi negara telah digerakkan oleh peningkatan pesat pelaburan swasta yang didorong oleh kemasukan pelaburan asing yang besar, tabungan dalam negeri yang tinggi dan kepesatan pelaksanaan program penswastaan. Sektor eksport telah menunjukkan prestasi yang menggalakkan walaupun negara perindustrian utama mengalami pertumbuhan yang lembab dalam separuh pertama tempoh Rancangan.

2.02 Dengan pertumbuhan yang pesat, ekonomi negara juga menghadapi beberapa kekangan penawaran seperti kekurangan infrastruktur dan tenaga buruh serta defisit akaun semasa imbangan pembayaran yang berterusan dalam tempoh tersebut. Di samping itu, kemasukan modal jangka pendek yang besar pada pertengahan tempoh Rancangan telah memberi kesan kepada pengurusan dasar kewangan. Walau bagaimanapun, dasar yang pragmatik telah dilaksanakan dan usaha yang bersungguh-sungguh telah diambil untuk mengatasi keadaan tersebut.

2.03 Memandangkan terdapatnya batasan untuk mengekalkan kadar pelaburan yang tinggi bagi menyokong pertumbuhan yang pesat, Rancangan Malaysia Ketujuh (RMT) akan mengalih tumpuan daripada strategi pertumbuhan yang didorong oleh pelaburan kepada strategi pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti dengan meningkatkan sumbangan produktiviti faktor keseluruhan (TFP)¹ kepada pertumbuhan sebanyak 28.7 peratus daripada Keluaran Dalam Negeri Kasar (KDNK) dalam RME kepada 41.3 peratus dalam RMT. Penekanan akan diberikan, antara lain, kepada peningkatan kadar inovasi, pembangunan kemahiran dan kecekapan pengurusan. Memandangkan sektor swasta merupakan penggerak utama pertumbuhan ekonomi, strategi meningkatkan produktiviti dijangka akan menjadi penting dalam operasi mereka. Perubahan strategi ini akan memperkukuhkan lagi asas ekonomi Malaysia serta menyumbang kepada pertumbuhan yang tinggi dan berterusan dengan harga yang stabil.

II. PENILAIAN PRESTASI EKONOMI MAKRO

2.04 Dalam tempoh RME, ekonomi negara telah mencatatkan pertumbuhan purata sebanyak 8.7 peratus setahun, mengatasi sasaran 8.1 peratus mengikut kajian separuh penggal serta sasaran asal RME iaitu sebanyak 7.5 peratus. Pertumbuhan pesat ini telah dicapai beserta dengan kestabilan ekonomi makro. Pertumbuhan yang teguh ini sebahagian besarnya adalah hasil daripada permintaan dalam negeri yang berkembang pada kadar 11.3 peratus setahun dan diperkukuhkan lagi dengan pemulihan ekonomi dunia pada akhir tempoh Rancangan. Pertumbuhan pesat ini, antara lain, telah meningkatkan pendapatan per kapita daripada RM6,099 pada tahun 1990 kepada RM9,786 pada tahun 1995 dan telah menarik kemasukan pelaburan asing yang tinggi. Sektor swasta memainkan peranan utama dalam pembangunan ekonomi manakala sektor awam terus memainkan peranan sokongan yang aktif. Dengan prestasi ekonomi yang menggalakkan dan diikuti kutipan hasil yang lebih tinggi serta perbelanjaan yang berhemat, kedudukan kewangan Kerajaan semakin mantap. Ini membolehkan Kerajaan Persekutuan mencatatkan lebih dalam akaun keseluruhannya semenjak tahun 1993.

Kemajuan Ekonomi Makro

2.05 Dalam tempoh RME, pengurusan pragmatik ekonomi makro telah meningkatkan kapasiti pengeluaran dan daya saingan Malaysia. Kejayaan Malaysia mencapai pertumbuhan ekonomi yang tinggi secara berterusan beserta kestabilan harga adalah hasil pelaksanaan dasar dan strategi ekonomi makro yang berkesan. Liberalisasi yang berterusan ke atas peraturan dan tatacara dengan disokong oleh suasana politik yang stabil telah mewujudkan persekitaran yang sesuai bagi meningkatkan pelaburan swasta. Malaysia telah berjaya membiayai pelaburan ini melalui tabungan dalam negeri dan kemasukan Pelaburan Langsung Asing (FDI) yang tinggi. Usaha ke arah pembangunan perindustrian telah menghasilkan keluaran yang lebih berkualiti, meningkatkan kecekapan dan daya saingan eksport Malaysia. Sumber telah diperuntukkan bagi pembangunan sains dan teknologi (S&T), penyelidikan dan pembangunan (P&P) serta sumber manusia untuk meningkatkan produktiviti. Pasaran kewangan telah diperkukuhkan dan ini telah memudahkan penggemblengan tabungan dalam negeri manakala pasaran modal pula telah dimajukan untuk memenuhi pelbagai keperluan yang semakin meningkat bagi sebuah ekonomi yang menuju ke taraf perindustrian.

2.06 Keluaran sebenar ekonomi telah berkembang dalam tempoh RME dengan sebahagian besarnya diperolehi dari pelaburan dalam infrastruktur fizikal, P&P, pendidikan dan latihan kemahiran disertai dengan kemasukan FDI yang besar. Faktor ini juga telah meningkatkan sumbangan TFP sebanyak dua kali ganda iaitu daripada 1.2 peratus atau 17.9 peratus daripada KDNK dalam tempoh 1971-90 kepada 2.5 peratus atau 28.7 peratus daripada pertumbuhan KDNK dalam tempoh RME seperti

ditunjukkan dalam Jadual 2-1. Dalam masa yang sama, sumbangan daripada faktor modal dan buruh masih penting.

2.07 Dalam tempoh tersebut, pelaburan swasta telah meningkat sebanyak 16.6 peratus setahun hasil daripada prestasi ekonomi yang lebih baik, kadar cukai korporat yang lebih rendah dan elaun pelaburan semula yang meningkat. Sebahagian daripada pelaburan ini telah disumbangkan oleh kemasukan FDI. Pada tahun 1993, Kerajaan telah melancarkan Inisiatif Pelaburan Dalam Negeri untuk meningkatkan lagi pelaburan dalam negeri. Sebahagian besar daripada pelaburan swasta telah disalurkan khususnya kepada sektor pembuatan serta minyak dan gas. Pelaburan yang besar juga telah dibuat dalam sektor perkhidmatan berikutan daripada peningkatan pelaksanaan projek secara penswastaan dalam sektor kecil kemudahan awam, pengangkutan dan komunikasi hasil daripada pelaksanaan program penswastaan yang dipercepatkan.

2.08 Dasar belanjawan berhemat Kerajaan Persekutuan telah berjaya menghasilkan lebihan keseluruhan semenjak tahun 1993. Pungutan hasil yang tinggi telah juga menyumbang kepada pencapaian ini. Pelaburan awam yang terdiri daripada pelaburan oleh Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri, Pihak Berkuasa Tempatan, Badan Berkanun dan Perusahaan Awam Bukan Kewangan (PABK)² telah meningkat pada kadar purata 14.7 peratus setahun, melebihi sasaran 11.1 peratus di bawah Rancangan, hasil daripada permintaan yang meningkat terhadap infrastruktur sosial dan fizikal berikutan daripada kepesatan pelaburan swasta. Walau bagaimanapun, sebahagian besar daripada pelaburan awam tersebut telah dilakukan oleh PABK bagi membiayai program pembesaran dan pemodenannya. Sungguhpun keseluruhan pelaburan awam telah melebihi sasarannya, kedudukan akaun sektor awam dalam tempoh RME adalah jauh lebih baik. Akaun sektor awam telah mencatatkan lebihan sebanyak RM3.5 bilion atau 0.4 peratus daripada Keluaran Negara Kasar (KNK). Pencapaian ini disebabkan prestasi akaun Kerajaan Persekutuan yang lebih baik dan kedudukan kebanyakan PABK yang lebih kukuh berikutan daripada langkah penyusunan semula dan penyesuaian yang dilaksanakan. Sungguhpun pelaburan sektor awam adalah lebih tinggi namun pertumbuhan dan sumbangannya kepada KNK adalah lebih rendah daripada pelaburan swasta. Ini adalah selaras dengan strategi RME supaya pertumbuhan diterajui oleh sektor swasta.

2.09 Penggunaan swasta telah berkembang pada kadar 7.6 peratus setahun dan telah mengatasi sasaran Rancangan sebanyak 6.0 peratus. Peningkatan ini mencerminkan pertambahan pendapatan bolehguna berikutan daripada keuntungan korporat dan pendapatan bolehguna persendirian yang lebih tinggi hasil daripada prestasi ekonomi yang baik. Walau bagaimanapun, penggunaan awam telah berkembang tinggi sedikit daripada penggunaan swasta iaitu pada kadar purata 9.5 peratus yang sebahagian besarnya disebabkan oleh pertambahan perbelanjaan bagi meningkatkan kualiti dan kecekapan perkhidmatan awam serta memodenkan kemudahan pertahanan.

2.10 Usaha menggembelng tabungan negara telah berjaya dengan tercapainya kadar tabungan yang tinggi sebanyak 34.2 peratus daripada KNK di akhir tempoh tersebut berbanding dengan 30.5 peratus pada tahun 1990. Peningkatan tabungan negara adalah hasil daripada pertumbuhan penggunaan yang secara relatif lebih perlahan daripada perkembangan pendapatan negara, kenaikan kadar caruman Kumpulan Wang Simpanan Pekerja (KWSP), penambahan skim unit amanah, pengenalan instrumen tabungan baru dalam sistem kewangan, pengenalan instrumen baru hutang swasta dalam pasaran modal serta penggembelngan tabungan oleh sistem kewangan berasaskan prinsip Islam. Prestasi hasil yang baik dan kesungguhan Kerajaan melaksanakan dasar fiskal yang berhemat melalui kawalan perbelanjaan yang lebih ketat telah meningkatkan tabungan sektor awam dan seterusnya meninggikan lagi tabungan dalam negeri.

2.11 Sungguhpun ekonomi negara terus mencapai pertumbuhan yang pesat, kestabilan harga masih dapat dikekalkan. Kadar inflasi yang diukur melalui Indeks Harga Pengguna (IHP), telah dapat dikawal pada kadar purata 4.0 peratus setahun melalui pakej anti-inflasi yang lengkap dan menyeluruh meliputi langkah kewangan, fiskal dan pentadbiran. Dasar kewangan yang ketat telah diperkenalkan untuk memperlahankan pertumbuhan permintaan agregat dengan mengawal kecairan yang berlebihan dalam pasaran. Kerajaan telah melaksanakan dasar fiskal yang berhemat dengan mengawal perbelanjaan mengurus manakala perbelanjaan pembangunan pula ditumpukan kepada projek yang dapat mengatasi kekangan infrastruktur dan penawaran. Di samping itu, duti import ke atas lebih 3,700 barangan telah dikurang atau dihapuskan bagi menurunkan harga barangan dan kos menjalankan perniagaan. Kerajaan juga telah melancarkan kempen anti-inflasi yang lengkap dan menyeluruh untuk meningkatkan pengetahuan masyarakat mengenai punca dan kesan inflasi serta peranan aktif mereka sebagai pengguna yang bijaksana dalam memerangi kenaikan harga yang tidak munasabah. Langkah pentadbiran yang bertujuan memperluaskan sebaran maklumat harga dan menggalakkan amalan perniagaan yang berhemat dan beretika telah juga dipergiatkan. Bagi tujuan memperbaiki pengukuran pergerakan harga, tahun asas IHP telah ditukar daripada tahun 1990 kepada tahun 1994 berdasarkan Penyiasatan Perbelanjaan Isirumah, 1993/94 bagi memastikan IHP dapat mencerminkan perubahan corak penggunaan barang dan perkhidmatan yang digunakan dalam pembentukan indeks komposit IHP. Di peringkat pengeluar, Indeks Harga Pengeluar yang mengukur harga input bagi ekonomi tempatan telah mencatatkan pertumbuhan purata sebanyak 3.4 peratus setahun disebabkan sebahagian besarnya oleh peningkatan harga input untuk pengeluaran tempatan yang berkembang pada kadar purata 4.5 peratus setahun berbanding dengan harga import yang meningkat pada kadar purata 0.4 peratus setahun. Deflator KDNK yang mengukur harga barangan pengguna dan pelaburan serta eksport dan import adalah stabil sepanjang tempoh Rancangan pada kadar purata 4.0 peratus.

2.12 Perkembangan ketara pada pertengahan tempoh Rancangan ialah kemasukan modal jangka pendek yang besar dalam bentuk pelaburan portfolio yang didorong oleh kadar faedah yang tinggi, jangkaan kenaikan kadar tukaran asing dan peluang dalam pasaran saham. Berbeza dengan modal jangka panjang yang menyumbang kepada peningkatan kapasiti pengeluaran ekonomi, modal jangka pendek yang mungkin keluar secara mendadak boleh menggugat kestabilan kewangan dan ekonomi negara. Dengan itu, Kerajaan telah melaksanakan beberapa langkah pentadbiran dalam tahun 1994 untuk mengatasi secara langsung kemasukan modal spekulatif ini. Langkah tersebut termasuklah mengenakan cukai ke atas semua dana dari luar negara, mengenakan siling terhadap semua tanggungan luar negara yang bukan perdagangan bagi institusi perbankan dan melarang penjualan kertas kewangan jangka pendek kepada bukan pemastautin. Langkah berkenaan telah ditarik balik sebaik sahaja kestabilan pasaran kewangan dalam negeri tercapai bagi mengelakkan berlakunya kepincangan pasaran dan kesalahagihan sumber kewangan.

2.13 Jumlah dagangan Malaysia telah berkembang pada kadar 19.1 peratus setahun dalam tempoh tersebut seperti ditunjukkan dalam Jadual 2-2. Pertubuhan Negara-negara Asia Tenggara (ASEAN) merupakan rakan dagangan Malaysia yang terbesar yang meliputi 22.2 peratus daripada jumlah dagangan Malaysia pada tahun 1995 dengan Singapura sebagai pasaran utama. Ini diikuti oleh Jepun, Amerika Syarikat dan Kesatuan Eropah. Negara ASEAN, Jepun, Amerika Syarikat dan Kesatuan Eropah terus menjadi rakan dagangan utama negara. Kesemua pasaran tersebut merupakan 75.5 peratus daripada jumlah eksport Malaysia pada tahun 1995 berbanding dengan 76.3 peratus pada tahun 1990. Pengurangan ini mencerminkan peningkatan perdagangan dengan negara Selatan hasil daripada usaha Kerajaan mempelbagaikan pasaran ke negara tersebut. Jumlah perdagangan Malaysia dengan negara Selatan, tidak termasuk Singapura, telah meningkat sebanyak 20.8 peratus daripada 12.9 peratus pada tahun 1990 kepada 13.9 peratus pada tahun 1995.

2.14 Pertumbuhan ekonomi ASEAN yang kukuh dan peningkatan pelaburan intra-ASEAN telah menyumbang kepada perkembangan perdagangan intra-ASEAN yang pesat. Dalam tempoh Rancangan, perdagangan intra-ASEAN berkembang pada kadar 21.7 peratus dengan Malaysia menyumbang sebanyak 47.1 peratus dan Singapura menyumbang sebanyak 26.4 peratus daripada pertumbuhan tersebut. Eksport Malaysia ke negara ASEAN telah meningkat pada kadar 18.3 peratus manakala import pada kadar 21 peratus.

2.15 Eksport kasar telah meningkat pada kadar purata 18.4 peratus setahun, lebih tinggi daripada sasaran 13.2 peratus di bawah RME seperti ditunjukkan dalam Jadual 2-3. Ini adalah hasil daripada pertumbuhan pesat eksport barangan pembuatan sebanyak 25.8 peratus setahun iaitu lebih tinggi daripada sasaran 19.8 peratus berikutan daripada prestasi sektor pembuatan yang baik. Pencapaian ini menggambarkan peningkatan daya saingan keluaran eksport Malaysia. Eksport barangan jentera, perkakas dan peralatan elektrik merupakan 65.7 peratus daripada

jumlah eksport barangan pembuatan pada tahun 1995 berbanding dengan 56.6 peratus pada tahun 1990 seperti ditunjukkan dalam Carta 2-1.

2.16 Pengeksport Malaysia terus menggunakan kemudahan kemasukan istimewa ke dalam empat belas buah entiti pasaran yang memberi kemudahan di bawah Sistem Keistimewaan Am (GSP). Bahagian eksport GSP daripada jumlah eksport Malaysia meningkat daripada 11.9 peratus atau RM11.2 bilion pada tahun 1991 kepada 12.5 peratus atau RM23.1 bilion pada tahun 1995. Hampir separuh daripada eksport GSP Malaysia adalah ke pasaran Eropah manakala 25.8 peratus dan 13.7 peratus lagi adalah ke pasaran di Amerika Syarikat dan Jepun. Keluaran kilang dan separa kilang merupakan lebih 80 peratus daripada jumlah eksport GSP daripada Malaysia dengan keluaran elektrik dan elektronik mendapat faedah yang paling besar daripada skim GSP. Pertumbuhan eksport, peningkatan kesedaran di kalangan para pengeksport terhadap sistem tersebut dan keupayaan lebih banyak produk untuk mematuhi peraturan khusus yang ditetapkan di bawah berbagai skim telah menyumbang kepada peningkatan penggunaan skim GSP.

2.17 Dalam tempoh RME, banyak negara maju telah membuat penilaian terhadap skim GSP mereka. Dalam hal ini, Kerajaan telah meneruskan usaha untuk berunding bagi menentang sebarang penarikan semula yang tidak munasabah bagi faedah skim GSP kepada Malaysia. Pada masa yang sama, pengeksport Malaysia digalakkan untuk bersedia menghadapi persaingan dengan meningkatkan kecekapan dan produktiviti operasi perdagangan mereka serta memperkukuhkan rantai dengan pengimport dari negara yang memberi keistimewaan.

2.18 Sungguhpun usaha telah dilaksanakan untuk memperdalam dan memperluaskan asas perindustrian, kandungan import dalam struktur pengeluaran industri Malaysia masih lagi tinggi seperti yang dicerminkan oleh kenaikan import kasar sebanyak 19.7 peratus setahun. Walau bagaimanapun, di akhir tempoh Rancangan, sebanyak 85.3 peratus daripada import ini terdiri daripada barangan perantaraan dan barangan pelaburan yang digunakan untuk tujuan pengeluaran. Import barangan perantaraan berkembang pada kadar purata 19.4 peratus setahun dan merupakan 44.8 peratus daripada import kasar pada akhir tempoh Rancangan seperti ditunjukkan dalam Jadual 2-4. Pertumbuhan ini sebahagian besarnya disebabkan oleh pertumbuhan pesat aktiviti pembuatan dengan import bahan pembuatan meningkat pada kadar 21.6 peratus dan merupakan 38.8 peratus daripada import kasar pada tahun 1995. Selaras dengan kepesatan industri pembinaan dalam negara, import bahan bangunan dan binaan meningkat dengan pesat pada kadar 15.4 peratus setahun terutamanya bagi bahan binaan seperti batu kapur, simen, tanah liat, asbestos dan cermin. Begitu juga dengan import barangan pelaburan yang berkembang pada kadar 21.6 peratus setahun yang merupakan 40.5 peratus daripada jumlah import pada tahun 1995. Ini menggambarkan aktiviti pelaburan yang pesat dan berterusan dalam sektor pembuatan, pembinaan dan pengangkutan. Import peralatan pengangkutan meningkat pada kadar 14.1 peratus setahun hasil daripada peningkatan import kapal

terbang dan kapal, keretapi, kenderaan perdagangan, bas dan automobil bagi memenuhi permintaan sektor pengangkutan yang meningkat. Pada masa yang sama, import jentera meningkat pada kadar 19.9 peratus setahun hasil daripada permintaan yang lebih tinggi khususnya daripada sektor pembuatan. Usaha untuk meningkat, menaiktaraf dan memodenkan infrastruktur telekomunikasi telah menyebabkan kenaikan import yang besar bagi kelengkapan telekomunikasi iaitu pada kadar 35 peratus. Berikutan daripada itu, walaupun prestasi eksport adalah memberangsangkan, sumbangan bersih sektor luar negara kepada pertumbuhan ekonomi telah turun sebanyak 2.7 peratus. Sebaliknya, nisbah harga eksport-import telah meningkat sebanyak 1.3 peratus hasil daripada harga eksport yang lebih baik.

2.19 Import yang melambung telah menyebabkan imbalan dagangan mengalami defisit pada tahun 1994 iaitu buat kali ketiga dalam sejarah. Ini disertai dengan defisit yang semakin tinggi dalam akaun perkhidmatan yang sebahagian besarnya disebabkan oleh pengaliran keluar pendapatan pelaburan, tambang dan insurans serta perkhidmatan lain yang telah mengakibatkan defisit dalam akaun semasa di sepanjang tempoh RME. Akaun semasa telah mencatatkan defisit sebanyak 6.7 peratus daripada KNK atau RM53.5 bilion dalam tempoh Rancangan. Walau bagaimanapun, berikutan daripada aliran masuk modal bersih yang tinggi, imbalan keseluruhan telah mencatatkan lebihan sebanyak 4.6 peratus daripada KNK.

2.20 Prestasi perdagangan negara yang memuaskan juga adalah disebabkan oleh perkembangan perdagangan dunia yang lebih baik pada kadar purata 5.8 peratus setahun. Peningkatan aktiviti ekonomi di negara perindustrian serta perdagangan yang lebih giat di antara negara perindustrian dengan negara sedang membangun dan di kalangan negara sedang membangun sendiri telah menyumbang kepada pertumbuhan perdagangan dunia yang lebih tinggi. Dalam tempoh Rancangan, rundingan perdagangan pelbagai hala Pusingan Uruguay di bawah naungan Perjanjian Am Mengenai Tarif dan Perdagangan (GATT) telah berjaya mencapai persetujuan dan menghasilkan pembentukan Pertubuhan Perdagangan Antarabangsa (WTO). Ini bertepatan dengan hasrat perdagangan pelbagai hala dan perdagangan bebas. Selain dari itu, Perjanjian Perdagangan Bebas Amerika Utara (NAFTA) telah dimeterai, integrasi pasaran tunggal Kesatuan Eropah dan Kawasan Perdagangan Bebas ASEAN (AFTA) telah dibentuk manakala Kerjasama Ekonomi Asia-Pasifik (APEC) telah diperluaskan. Perundingan Ekonomi Asia Timur (EAEC) pula telah diterima oleh ASEAN dan disokong oleh kebanyakan negara Asia sebagai satu forum ekonomi bagi membincangkan kepentingan bersama. Perkembangan dalam kesatuan kerjasama ekonomi serantau ini juga dijangka menyumbang kepada peningkatan perdagangan sekiranya kesatuan tersebut berpandangan terbuka. Dalam tempoh RME, ekonomi dunia telah berkembang pada kadar purata 2.7 peratus setahun. Pertumbuhan purata bagi negara sedang membangun dan negara perindustrian masing-masing adalah pada kadar 5.8 peratus dan 1.9 peratus. Negara Asia Timur merupakan penyumbang utama kepada pertumbuhan ekonomi dunia.

2.21 Dari segi penawaran, perkembangan sektor pembuatan, pembinaan dan perkhidmatan telah menjadi penggerak utama kepada pertumbuhan ekonomi. Sektor pembuatan telah berkembang pada kadar purata 13.3 peratus setahun iaitu lebih tinggi daripada sasaran sebanyak 12.2 peratus. Dengan itu, bahagiannya daripada KDNK telah meningkat daripada 26.9 peratus pada tahun 1990 kepada 33.1 peratus pada tahun 1995. Pertumbuhan ini adalah hasil daripada peningkatan kecekapan dan keupayaan pengeluaran industri berikutan daripada penyerapan dan peningkatan teknologi. Pertumbuhan ini juga disokong oleh perkembangan yang berterusan dalam industri yang berorientasikan eksport dengan penyumbang terbesar adalah sektor kecil jentera dan perkakas elektrik. Sektor kecil tersebut telah mempelbagaikan produknya kepada yang mempunyai nilai ditambah yang lebih tinggi seperti barangan elektronik pengguna dan perindustrian. Begitu juga dengan industri yang berorientasikan dalam negeri seperti sektor kecil bahan kimia perindustrian dan keluaran kimia lain yang merupakan penyumbang utama kepada pertumbuhan sektor ini terutamanya daripada pembangunan sumber petroleum dalam aktiviti hilirannya. Kewujudan syarikat multinasional yang mempunyai kemudahan latihan kemahiran dan operasi kilang yang mempunyai kekesan kos telah membantu meningkatkan penyerapan teknologi serta daya saingan secara menyeluruh. Syarikat tersebut juga menjadi rujukan yang penting kepada syarikat tempatan untuk membuat penyesuaian segera bagi menghadapi daya saingan di peringkat antarabangsa.

2.22 Sektor pembinaan telah berkembang pada kadar purata 13.3 peratus setahun dan bahagiannya kepada KDNK telah meningkat kepada 4.4 peratus pada tahun 1995. Sebahagian besar pertumbuhan ini adalah hasil daripada pelaksanaan beberapa projek infrastruktur yang besar seperti pelabuhan, lebuh raya dan landasan keretapi di samping pembinaan bangunan kediaman, perdagangan dan perindustrian yang kian bertambah. Program penswastan yang dipercepatkan juga telah memberi sumbangan yang bermakna kepada pertumbuhan sektor ini. Di antara projek yang telah dilaksanakan termasuk Kuala Lumpur City Centre, Menara Kuala Lumpur, Kompleks Sukan Negara dan Perkampungan Sukan Komanwel, terminal kontena Butterworth Utara, Pelabuhan Barat di Pulau Indah, Pelabuhan Selatan di Klang, Lebuh raya Shah Alam, Lebuh raya Hubungan Tengah Utara-Selatan, Lintasan Kedua Malaysia-Singapura, Sistem Rel Transit Ringan dan projek landasan elektrik berkembar untuk perkhidmatan komuter.

2.23 Sektor perkhidmatan telah berkembang pada kadar purata 9.3 peratus setahun dengan bahagiannya daripada KDNK mencapai 43 peratus pada akhir tempoh Rancangan. Walau bagaimanapun, sektor kecil elektrik, gas dan air; perniagaan borong dan runcit, hotel dan restoran; serta kewangan, hartanah dan perkhidmatan perniagaan telah mencatatkan pertumbuhan dua angka. Penyumbang terbesar kepada pertumbuhan sektor perkhidmatan adalah sektor kecil perniagaan borong dan runcit, hotel dan restoran berikutan daripada kemasukan peniaga baru dan perkembangan perniagaan sedia ada ke bandaraya dan bandar baru disertai pula oleh

peningkatan dalam perbelanjaan pengguna hasil daripada pendapatan bolehguna yang lebih tinggi. Kempen Tahun Melawat Malaysia 1994 pula telah menyumbang kepada pertumbuhan perkhidmatan pelancongan. Pertumbuhan pesat sektor kecil elektrik adalah berikutan daripada permintaan yang meningkat terutamanya dari sektor pembuatan. Prestasi sektor kecil kewangan pula telah meningkat melalui proses pemodenan yang berterusan, pembangunan pasaran sekuriti hutang swasta, pertambahan bilangan institusi kewangan yang menawarkan perkhidmatan perbankan berasaskan prinsip Islam dan persekitaran perniagaan yang semakin bersaing.

2.24 Sektor pertanian telah mencatatkan kadar pertumbuhan purata sebanyak 2.0 peratus setahun manakala bahagiannya daripada KDNK terus berkurang sehingga ke tahap 13.6 peratus pada akhir tempoh Rancangan. Peningkatan pengeluaran sektor kecil kelapa sawit, ternakan dan perikanan telah menyumbang kepada pertumbuhan sektor ini. Begitu juga dengan sektor perlombongan yang telah mencapai pertumbuhan purata sebanyak 2.9 peratus setahun iaitu lebih tinggi daripada sasaran 1.1 peratus, hasil daripada peningkatan pengeluaran gas dan kondensat iaitu hasil sampingan gas. Walau bagaimanapun, pengeluaran timah terus berkurang dalam tempoh Rancangan. Bahagian sektor ini daripada KDNK juga telah berkurang kepada 7.4 peratus pada akhir tempoh tersebut.

2.25 Pertumbuhan ekonomi yang pesat telah meningkatkan permintaan terhadap tenaga buruh dan seterusnya mengetatkan lagi pasaran buruh. Kadar pengangguran telah turun kepada 2.8 peratus pada tahun 1995, menunjukkan bahawa ekonomi telah mencapai paras gunatenaga penuh. Kekurangan pekerja buruh mahir dan tidak mahir menjadi lebih ketara apabila bilangan pekerjaan yang diwujudkan melebihi bilangan kemasukan pekerja baru ke pasaran buruh. Kerajaan telah membenarkan pengambilan buruh asing sebagai langkah sementara dan pada masa yang sama telah berusaha meningkatkan kemahiran serta menggalakkan penggunaan automasi secara lebih meluas dan memajukan industri yang lebih berintensif modal dan teknologi.

III. RANGKA EKONOMI MAKRO RANCANGAN MALAYSIA KETUJUH

2.26 Dalam tempoh RMT, ekonomi negara dijangka mengekalkan momentum pertumbuhan yang tinggi. Kapasiti pengeluaran produktif yang telah berkembang serta peralihan struktur akan meningkatkan lagi daya ketahanan ekonomi. Dalam rangka dasar Kerajaan untuk meneruskan dasar fiskal dan kewangan yang berhemat, sektor swasta dijangka terus memainkan peranan utama dalam menerajui pertumbuhan ekonomi. Di samping itu, inisiatif sektor swasta menerusi program penswastaan yang dipercepatkan akan meningkatkan lagi kecekapan dan produktiviti dalam ekonomi. Pada masa yang sama, kemajuan yang dijangkakan dalam ekonomi dunia akan turut menyumbang kepada perkembangan ekonomi Malaysia.

Strategi Ekonomi Makro

2.27 Tumpuan pengurusan ekonomi makro dalam jangkamasa sederhana adalah untuk mengekalkan pertumbuhan yang tinggi dengan kestabilan serta meningkatkan daya saingan negara di peringkat antarabangsa. Dalam usaha mencapai pertumbuhan yang pesat, Kerajaan akan memastikan wujudnya pertumbuhan yang mampan. Memandangkan kekangan tenaga buruh yang dihadapi dan perkembangan ekonomi yang terlalu bergantung kepada pertumbuhan pelaburan, pencapaian pertumbuhan yang tinggi akan diperolehi daripada sumbangan TFP yang lebih besar yang menggambarkan kecekapan dalam penggunaan faktor pengeluaran. Ini akan membolehkan berlakunya perubahan struktur produktif dalam ekonomi yang menekankan kepada peningkatan kecekapan dan produktiviti terutamanya dalam aktiviti yang mempunyai nilai ditambah yang tinggi termasuk industri yang lebih berintensif teknologi. Dalam tempoh RMT, pertumbuhan tinggi dengan kadar inflasi yang rendah hanya akan dapat dicapai dengan pertumbuhan yang didorong oleh produktiviti.

2.28 Langkah baru akan diperkenalkan bagi membolehkan ekonomi negara menghadapi cabaran tersebut. Pada masa yang sama, pelaksanaan dasar dan strategi yang sedia ada akan diperkukuhkan. Strategi berikut akan dilaksanakan dalam tempoh RMT:

- o mengekalkan kestabilan ekonomi makro dengan mengamalkan dasar fiskal dan kewangan yang berhemat dan pragmatik bagi menjamin pertumbuhan yang tinggi dengan harga yang stabil;
- o menekankan dasar meningkatkan produktiviti yang merangkumi keseluruhan aktiviti ekonomi bagi membolehkan peralihan daripada ekonomi yang didorong oleh pelaburan kepada ekonomi yang didorong oleh produktiviti;

o menggembleng tabungan dalam negeri yang tinggi bagi menyokong pelaburan dalam negeri;

o menekankan pengeluaran perindustrian berskala besar untuk tujuan eksport ke pasaran global bagi menikmati faedah ekonomi bidangan dan kos pengeluaran yang lebih rendah serta menyusun industri yang strategik bagi memupuk aktiviti yang berintensif modal dan teknologi serta yang berasaskan pengetahuan;

o mengambil langkah untuk mengurangkan defisit akaun semasa imbangan pembayaran dengan menggalakkan pengeluaran input perindustrian bagi memenuhi permintaan dalam negeri serta untuk dieksport dan memperluaskan aktiviti yang berpotensi dalam sektor perkhidmatan yang boleh dieksport bagi memperbaiki ketidakseimbangan akaun perkhidmatan dalam imbangan pembayaran; dan

o menjalin ikatan strategik dan membuka pasaran baru yang sesuai di luar negara untuk menggalakkan pelabur Malaysia membuka perniagaan di luar negara dan mendapatkan modal dari pasaran antarabangsa dalam era operasi perniagaan yang lebih global.

Prospek Ekonomi Antarabangsa

2.29 Ekonomi dunia dijangka berkembang pada kadar 3.3 peratus setahun dalam tempoh Rancangan. Keluaran negara berpendapatan tinggi dalam Pertubuhan Kerjasama Ekonomi dan Pembangunan (OECD) dijangka berkembang pada kadar 2.8 peratus berikutan daripada kejayaan sederhana yang diperolehi hasil daripada pelaksanaan reformasi struktur untuk meningkatkan penawaran dalam bidang seperti gunatenaga, dasar fiskal dan perdagangan. Inflasi dijangka pada kadar purata 2.7 peratus dalam tempoh Rancangan. Unjuran inflasi yang rendah adalah berasaskan dasar kewangan berhemat yang berterusan, dasar fiskal yang terkawal dan pengurangan ketegaran pasaran buruh dan barangan. Sumbangan negara sedang membangun kepada perdagangan dan keluaran dunia yang semakin penting juga dijangka membantu meningkatkan pengeluaran negara OECD dan negara perindustrian lain. Dalam dekad akan datang, persekitaran ekonomi antarabangsa dijangka lebih memberangsangkan berikutan pemulihan ekonomi negara perindustrian yang lebih cepat daripada yang dijangkakan dan prospek yang lebih meyakinkan untuk mengekalkan pemulihan ekonomi. Ini adalah hasil daripada kemajuan dalam mengurangkan inflasi dan penerusan dasar kewangan yang berorientasikan anti-inflasi. Dasar yang gigih untuk mengawal inflasi akan memperbaiki lagi persekitaran ekonomi antarabangsa.

2.30 Dengan pertumbuhan ekonomi dunia yang mampan, jumlah permintaan dunia terhadap modal akan meningkat dan kadar faedah jangka panjang sebenar dijangka berada di paras yang sederhana tinggi. Pertumbuhan aliran masuk modal ke negara